

Osman Söylemez

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.03.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Affet!

Seni unutmak elimde değil
Aklıma söz geçse de
Kalp boyun eğmez söze
Geceler güne dönse de
Ruhum hep karanlık hücrede
Dil unuttum dese de
Yürek unuttum diyemez
Her ne yapsam da ben
Unutmak elimde değil işte...
Seni unutmak kolay değil
Dinlediğim her şarkıda sesin
Okuduğum şiirlerde ismin gizli
Dokunduğum güllerde tenin
Baktığım gökyüzünde bile
Suretin gizli
Affet beni n'olur
Unutmak elimde değil...
Sensiz aldığım her nefes
Köz yüregime körük sanki
Kulağıma mühürlüdür
Çıkamaz veda sözlerin
Gözümü her kapattığımda
Ansızın canlanır hayalin
Unutmak kolay değil ki
Yürüdüğüm yollarda bile
Duruyorken ayak izlerin...
Nasıl unutayım ben seni
Bir yanımda yaralı
Diğer yanımda firari
Vuslat yalan olmuş
Ayrılık vaki
Affet! unutmak kolay değil
Hatıralar hançer misali
Acıtıyorken kalbimi...
Affet adam gibi unutamadım
Gönlümde sen dururken
Söküp atmaya kıyamadım
Yakmadım fotoğraflarını
Adını unutamadım
Doyamadım gözlerine
Bakmaya utandım
Affet beni
Seni sevmeyi unutamadım...

Osman Söylemez

Ahh! Seni Nasıl Unutabilsem

Yine yalnızım karanlık gecelerde
Elimde elin yerine tuttuğum sigaram
Özlemim içimde sigaramla tüter
Hapsolmuş aklım, koyu gözlerine...

Kulağımda bir ayrılık çınlaması
İçime sinmeyen bir hayat var yüreğimde
Hapsolmuş kelimeler, tercüman düşüncelerime
Eyy unatamadığım yar! seni bir anlatbilsem...

Takvimlerden habersizim yine
Hangi mevsim seni bana unutturur bilmem
İçimde hergün artar hasretin
Boğazımda düğümlüdür adın silemem
Ahh! ben seni nasıl unutabilsem...

Osman Söylemez

Aklıma ihanettir unutmak seni!

Aklıma ihanettir, unutmak seni!
Unut sen! sana ömrünü veren seveni!
Unutamam asla! cayır cayır yaksan da beni!
Diri diri gömülsem de! benim aşkım ebedi!

Unut beni! ama asla unutma şiilerimi!
Yalnızca böyle anlatabildim, sana kendimi!
Sorma! sana olan bu aşkımın sebebini!
Ben sevdim mi! deli gibi severim, sevdiğimi!

Osman Söylemez

Anımsamak Seni

Özgürlüğüm kelepçeli düşüncelerden ibaret
Ömrüm olmuş koskoca bir müebbet
Geçmek bilmez hatıralar prangalı boynumda
Mahkûm gibi aşkla anımsamak seni...
Ölümüm her an senden uzak olmak
Tek korkum sana ulaşamamak
Ne kaldı ki bana düşlerimden başka
Zor geliyor mahkûm gibi aşkla seni anmak...
Mürekkebim tükendi kalemim yazmaz
Sen olmadan bu kalbim atmaz
Neyleyim ben böyle gafil aşka
Mahkûm gibi aşkla anımsamaktan başka...

Osman Söylemez

Anne

Başım yine belalarda
Sımsıcak bir kucak istiyorum
Habeten bir şefkat istiyorum
Seni istiyorum ben anne
Nerdesin sen? nerdesin anne?
Yavrucağın hasta döşğinde
Yokluğun kıyısında, ölümün eşiğinde
Uyut beni anne! yine salla beşimimde
Başımda bekle yine, bekle keşikte
Oğlun ölüyor nerdesin anne?

Osman Söylemez

Ansızın gel

Amansız bir rüzgarla gel
Yavaş yavaş pencereden

Gül kokusu kuşanarak gel
Kokun gelsin her hücremden

Soluduğum nefes gibi gel
Gir kanıma çıkma içimden

Hiç bitmeyecek bir sevda ile gel
Sonu gelmesin ben ölmeden

Kırgınlığı bertaraf et de gel
Kuşlar ürkmesin bu şehirden

Ecem gibi büyük heybetle gel
Sevdamın boynu bükülsün eğilmekten

Ceylan gibi gizli ve zarif gel
Çakallar bizi hissetmeden

Akşamüstü olmadan gel
Karanlık ürkütmesin sevgimden

Ansızın bir pazar sabahı gel
Kahvaltıda kahve yudumlarken

Tanrıdan rızık gibi zamansız gel
Bir parça kuru ekmeğe muhtaç iken

Umutsuz hastanın şifası gibi gel
Gözyaşları sel olsun sevinçten

Bir annenin duası gibi gel
Ömür boyu korusun kederden

Osman Söylemez

Araf-ı Âşk

Nereye baksam sen varsın
Geçmişimde hüznüm
Hayalimde vuslatım
Günümde güneşim
karanlık gecemde yıldızım
Nereye baksam sen varsın...
Kitaplarım arasında saklı kalan fotoğraflardasın
Adresi bile belli olmayan mektuplarımda
Kâh sevinçten ağlayan adamın gözyaşındasın
Kâh vuslat bekleyen bir aşığın ağaran saçında
Sen ölüm gibisin yar
Bir soluk kadar yakın
Bir ömür kadar uzaksın...
Nereye baksam sen varsın
Sen bir soluk kadar yakın
Bir hayal kadar uzaksın
Sonbaharın son yağmuru kadar soğuk
Sokak çocuklarının hayalleri kadar sıcaksın
Nereye baksam sen varsın
Ama benim olmayacak kadar uzaksın...
Nereye baksam sen varsın
Mühürlenmiş kelimeler gibi buyülü
Ve tarif edilemeyecek kadar güzelsin
İlkbaharın ilk rüzgarı gibi serin
Yeni çıkmış kardelen gibi narinsin
Seni kaybeden korkulu düşüncelerim gibi
Biraz kırılğan biraz da zarıfsin....
Nereye baksam sen varsın
Önünde diz çökmüş bir aşkın celladı gibisin
Taş kalpli bir o kadar da umarsızsın
Ne yalvaran gözyaşım durdurabilir seni
Ne de çığlık atan düşüncelerim
Nereye baksam sen varsın
Sen beni sevmeyecek kadar uzak
Beni öldürecek kadar yakınsın...
Nereye baksam sen varsın
Öylece gidiyorsun uzaklara
Ne bir veda ediyorsun
Ne de bir hoşçakal diyorsun
Ansızın kalkıp gidiyorsun
Ardından bakan gözü yaşlı bir adam
Öylece eriyor kimin umrunda
Nereye baksam sen olsan da
Benim olmayacaksın asla...

Osman Söylemez

Aralıkta Ayrılık

Kimizaman çıkmıyorsun aklımdan
Kumdan bir yüz çiziyorum, gözlerin çakıldan
Acil unutmam lazım seni aslında
Hiç çıkmıyorsun en derinimdesin, en saklımda

Bir yanımda hüzün, bir yanımda özlem
Bir yanım hiç bilinmeyenli bir denklem
Bakışların çözüyor beni dirhem dirhem
Ne olur beni terkettiğini söyleme

Aralıkta ayrılıkla dolu bu gece
Bir sızı belirir içimde! inceden ince
Her defasında ağlarım sana sessizce
Terkedip, gittin diye beni öylece

En zifiride umuttur düşlerin
En mutlu günümdür dönüşlerin
En büyük zaferdir bana gülüşlerin
Bu yüzdendir kalkıp, düşüşlerim

Aşk denen bu yolculukta
Şimdi kayboldum yokluğunda yoklukta
Süründüm aşk denen bir boşlukta
Bitti işte sevgilim! ayrıldık bir solukta

Osman Söylemez

Aramızda

Seninle aramızda uçurumlar var
Aşılmaz dertli dağlar var
Sen yarına bakarken
Geçmişte hapsolmuş bir ben var
Sen hayaller kurarken
Kâbuslarla uyanan bir deli var
Seninle aramızda bir yol var
Başı mutluluk olsa da sonu hep zarar...
At bi kenara yansın hatıralar
Senden ne bana yar olur ne de yarar
Haramdır sana da bana da bu diyar
Haydi güle güle git benden bu kadar...
Sen göğsü heyecanla çarpan bir serçe
Ben karın ağrımı düşünürüm ürkekçe
Vazgeçtiklerime yanarken içten içe
Dahasını kaybederim gün geçtikçe...

Osman Söylemez

Artık Sevmiyorum

Seni sevmiyorum artık!
Gidişinle boynu bükük gülleri seviyorum,
Rengi solmuş çiçekleri,
sararmış ağaçları seviyorum,
Ben seni sevmiyorum artık!
Rengarenk sokak lambalarını,
Uçsuz bucaksız gökyüzünü,
Kardan aşılmaz dağları seviyorum.
Ben seni sevmiyorum artık!
Şarkı söyleyen sokak çalgıcılarını,
Beni ısıtan güneşi seviyorum,
Seni sevmiyorum artık!
Sahipsiz şarkıları,
Anlamsız sözleri,
Öksüz kalan şiirleri seviyorum,
Ben seni sevmiyorum artık!
Bana sarılan rüzgarı,
Acılarımı yıkayan yağmuru,
Kulağımı çınlatan martı sesini seviyorum.
Ve beni benden alan aşkını seviyorum.
Ben seni sevmiyorum artık!

Osman Söylemez

Aşk Borcu

Hüzünler bıraktım geceye
Bir şiir borcum var güneşe
Yangın yüreğimi attım ateşe
Bir "Ben" borcum var cehenneme

Yaktım gemileri; denizler tutuştu
Dilim sustu; gözler konuştu
Ömrüm bitti; ecele kavuştu
Bir hayat borcum vardı, bu da sondu

Çiçekler bıraktım pencereye
Bir bahar borcum var kadere
Beyaz düşlerin düştü yine üstüme
Bir "Sen" borcum var kendime

Umudu yaktım garip gönlümde
Düşleri sattım bir pazar gününde
Vazgeçtim sevgiden ve de senden
Bir "Aşk" borcum vardı; bitti sayende

Osman Söylemez

Aşk bu muydu?

Hallerden dökülmüş, yıkılmışım
Hayallerden usanmış, yılmışım
Gidişinle unutulmuş, kırılmışım
Aşk bu muydu? ben ölmüşüm, vurulmuşum

Dertlerden içmişim, ayılmışım
Aşk ateşiyle yanmışım, yakılmışım
Üç kuruşa atılmış, satılmışım
Aşk bu muydu? ben ölmüşüm, vurulmuşum

Osman Söylemez

Aşk Gayr-i mümkün

Seherde uyandım bugün
Karanlıktı benim gibi
Dua ettim bütün gün
Bana karşılıksız, sana tabi

Çıkmadı inan! akşamımda düş'ün
Sonu gelmez filmler gibi
Çıkmadı inan! içimde hüznün
Kök salmış bir meşe gibi

Bir an dinmedi sürgünün
Cehennem ateşi sanki
Gözümden gitmedi hüsnün
Cennetten bir melek gibi

Anladımki aşk gayr-i mümkün
Bir ölünün kalkıp dirilmesi gibi
Ömrüme verdim bir dal tütün
Yarimin beni yakıp yıktığı gibi

Osman Söylemez

Aşk kör düğüm

Senden kalanlar kör düğüm
Sensin benim tek gördüğüm
Hasretin sömürdü ömrümü
Benim yaşadığım ömür mü?

Kapıda bıraktığım gönlüm
Beni senden ayıracak ölüm
Çekemem ben başka zulüm
Bağlanmışım sana kör düğüm

Hayat boyu sana süründüm
Kan gibi aşkına büründüm
Mecnun oldum deli göründüm
Sensin benim tek düşündüğüm

Osman Söylemez

Aşk mahkûmuyum

Kalbinde sıkışmış aşk mahkûmuyum
Aşım sensin, acım sen, aşkım sen...
Kurtuluşum yok! geri dönüşümde yok!
Öylece sıkışmışım işte taş kalbinde...
Duvarlara kazıyorum sensiz günlerimi
Gözyaşımla suluyorum kuru güllerimi
Dirilir mi topladığım aşk külleri?
Mutluluk güneşi yine bize güler mi?...
Kalbinde sıkışmış aşk mahkûmuyum
Şuyum sensin, soluğum sen, aşkım sen
İçindeki aşk rüzgarıyım sana esen
Ahh seni nasıl sevdiğimi bir görebilsen...
Alt tarafı bir aşk mahkûmuyum
Öylece kırgınım, öylece mağmum
Biraz ürkek, biraz da masum
Tek dileğim aşk zehrinden bir yudum...

Osman Söylemez

Aşk Sahipsiz

Hani ayrılırdı mavi ile deniz
Darılırdı nisan ve yağmur
Aşk kalırdı da sahipsiz
Yaşayamazdın sen bensiz

Dayanamaz gönül ağlar
Yok olur koca dağlar
Eyleyemem aşktan ferağ
Hasret içimi dağlar

Hadi git başka diyarlara
gülerek içinden aşıklara
Anıları bir kenara atarak
Git artık gelme buralara

Osman Söylemez

Aşk şarabı

Aşk şarabından içtim sarhoşum yine bu gece
Sokaklar sarhoş, kaldırımlar sarhoş, ben sarhoş
Aşk şarabı yağar gökyüzünden, çiçekler sarhoş
Denizde fırtına, dolunay sarhoştur yine bu gece

Sarhoşum ben yine, adın fırtınadır yüreğimde
Kâbusumda ayrılığın, düşlerimde hayalin
Uykular sarhoş, geceler sarhoş, ben sarhoş
Efkârlar yağıyor üzerime, yağmurlar sarhoş

Yine de bir umut var yüreğimde, her şeye inat
Gelişinin hayali gözümde, gidişin özlemimde
Aşk şarabı akar yine içimin nehirlerinde
Umutlar sarhoş, mutluluk sarhoş, ben sarhoş

Osman Söylemez

Âşk-ı Eziyetim

Açtım semaya kollarımı
Çaresiz, yaradana sığındım
Yıktım dünya yollarımı
Mevla'ya yakarıp yakındım

Sığmadi içime hasretim
Sel oldu dağları taşı
Bitmedi âşk-ı eziyetim
Bedenimden ruhumu aştı

En derinimden yaralandım
Bitmez oldu ızdırabım
Ömür bitti ahire vardım
Dinmez oldu azabım

Ruhuma sapladım hançeri
Tamir olmaz yarası
Yoktu kalbin miğferi
Kırıldı bir gece yarısı

Osman Söylemez

Aşk-ı feryadım

Karanlık hülyalardayım ben, sensiz
Bir cehennem çukurundayım, kimsesiz
Yaşam yoktur benim için! her şey ümitsiz
Yok kimsem! yokluktaım ben, sensiz

Kör kuyuda sıkışmış yusuf gibiyim
Kanadı kırık martının ürkek sesiyim
Çaresiz aşk-ı feryadımı duyan yok mu?
Hayattan usanmış kimsesiz bir deliyim

Osman Söylemez

Aşk-ı Mezalim

Git! dönüpte bakma sefil halime.
Kandım bir aşka, kandım bir zalime.
Bakma bana öyle! haraptır halim.
Dinmez yüreğimde aşk-ı mezalim...
Öylece git işte! daha da gelme.
Bakma bir daha! daha da sevme.
Harap olur rüzgarın! daha da esme.
Gelme bir daha! bir daha sevme.
Git işte! güneşini al da git.
Bana bırak muzlim-i sürgit.
Hiçbir şey kalmasın sana ait.
Topla tüm hatıraları çak bir kibrit!

Osman Söylemez

Aşktan geriye

Bir sigaraydım senin için
İçip içip yaktın beni
Duman oldum, kül oldum
Kaldırımlara attın, çiğnedin gittin

Sanki hiç sevmemişsin gibi
Şanki hiç yaşanmamış gibi
Öylece çiğnedin, gittin
Bir yabancı gibi bıraktın, terkettin

Ne hal bıraktın ne de derman
Bıraktığın biraz kül, biraz duman
Şiirlerim kaldı dar ağacında
Karlar kaldı kar saçımdan

Vurulmuş sözlerim kaldı
Söylenmemiş sarkılar
Yarım kalmış öyküler kaldı
Boynu bükük övgüler kaldı, aşktan geriye

Zehir zemberek sözlerin
Hiç sevmemiş gözlerin kaldı
Yalan bakışların kaldı geriye
Bir de unutamadığım gülüşün kaldı
Aşktan geriye

Osman Söylemez

Azap

Ağrısından tanırım bu acıyı
İçten içe büyür akşamları
Az yaşamadım bu yangını
En derinimden başlar nârı

Sen sus gönlüm konuşma
Izdırabı kalemler anlatsın
Sen dur gözüm bakma
Uğruna bulutlar ağlasın

Karanlığından tanırım geceyi
Mazide kaybolmuş güneşini
Gün doğmadan bitirirdi
Esiri olmuş nice yiğitleri

Dur yüreğim sen yanma
Geceyi yıldızlar aydınlatsın
Mehtabın şavkına kanma
Kamerin uğruna şems yansın

Osman Söylemez

Bak Bıraktığın Adam

Bak! bıraktığın gülüşlerin solmuş
Bıraktığın güneş batmış! ay kaybolmuş!
Yaşanan anılar yılmış, yorulmuş
Terkettiğin adam öylece kül olmuş...
Bak! bıraktığın gökyüzü kararmış
Hüzün dolu gözler seni ararmış
Bıraktığın adam hasretinden yanarmış
Acılardan başkası ona yalanmış...
Bak ta gör! garip aşığın halini
Fakir dünyasında düşler hayalini
Düşmez yüreğinde hasret ahvali
Gel de gör! seni sevenin halini...

Osman Söylemez

Basit Yaşarız

Ne sahilde ne sokakta
Kimse aramasın bizi boşuna
Ne hayaller ne düşler
Kimse yorulmasın bizim uğruna

Sabahın ilk ışıklarıyla kaçalım
Aşklar meşkler görmeden
Yağmurda koşup ıslanalım
Eller ne der düşünmeden

Bir kibrit çakarız umuda ümide
Yakarız biz acıyı hüznün ile
Kanmayız ne güzele ne de yiğide
Yaşarız biz en basit haliyle

Osman Söylemez

Bekleyiş

Yağmuru beklerdim ağlamak için
Bazen de bir köşeye saklanırdım
Alev olup yansa da Yüregim
Çaresiz yine ateşe sığınırdım

Bu yüzden sonbaharı severdim
Sarı yapraklar örterdi bedenimi
Şebepsiz rüzgarı beklerdim
Urperirdi içim sarınca tenimi

Gece olur yıldızları izlerken
Uzak ülkelere özlem duyardım
diz boyu kahrımla inerken
Harıl harıl sevgiye susardım

Güneşi beklerdim ısınmak için
Uyuyamazdım sabahlara dek
Bütün sokakları gezmek isterdim
Bir köşebaşında yığılana dek

Osman Söylemez

Bekliyorum

Kalbim yaralı, içim paramparça
Yalnızlığa mahkûm, bekliyorum seni
Aklım tecennün, ruhum arafta
Sevgiden mahrum, bekliyorum seni

Gönlüm darda, gözüm yolda
Güneşi aya bağladım, geceyi sabaha
Birbaşına uzak diyarlarda
Bekliyorum seni, bir düşün kenarında

Neylerim sensiz baharda
Bir yanım yarım, bir yanım nârda
Gün olur başına kar yağsa da
Yine de gel, varmadan başım toprağa

Osman Söylemez

Bekliyorum Seni

Bir resmin kaldı geriye
Her gece bakıp bakıp ağladığım
Gidişini hatırlayıp yüreğimi yaktığım
Ağlaya ağlaya gözümde kan akıttığım
Bir resmin kaldı en derinimde sakladığım...
Kan manzaralı gidişinin ertesi gül bahçem
Anıların kamçılıyor beni hasret mi bu bilemem
Sensiz yaşadığım her an sanki bir cehennem
Nefes alamıyorum sensiz nedendir bilemem...
Anıların gözümde acıların gönlümde
Adını duvarlara kazıdım gülüşünü kalbime
Sakladım seni öylece kimse bulmasın diye
Sakladım her acımı kimse görmesin diye...
Bağırsam adını yıldızlara döner misin geri
Ya da bir şiir okusam gökyüzüne akşam üzeri
Bekliyorum seni gidişin daha dün gibi
Bekliyorum seni terkettiğin günden beri...

Osman Söylemez

Ben Hep Seninleyim

Sen zahmet etme! ben giderim.
Sen sevme beni! ben seni severim.
Bitmez, tükenmez benim hevesim.
Kendine iyi bak! ben hep sizinleyim.

Korkma! bırakıp beni giderken,
Ben hep sizinleyim! öürken bile...

Sen zahmet etme! ben giderim.
Bir rüzgar gibi esip, geçerim.
Gitsin güneşim! gelsin gecelerim.
Senden gelsin! öleceksem ecelim.

Korkma! bırakıp beni giderken,
Ben hep sizinleyim! öürken bile...

Osman Söylemez

Ben sensiz neyerim

Yavrusunu toprağa gömen ana gibidir yüreğim
Ayrılık rüzgarı esiyor; yanıyor tenim, yanıyor her yerim
Canım acısa da bana bir şey olmaz derdim
Bir iken bin oldu benim derdim
Yine de ben seni severdim...
Baki aşk rüzgarıyla sana eserdim
Nehir gibi dağları deler, keserdim
Fani ömrümü ayaklarına serdim
Sen bilmezsin! ben bir tek seni severdim...
İçimde akan kanım! cennetimde abıkevserim!
Söyle bana! ben sensiz neyerim?
Ben yalnızca seni severim
Sensiz ben, kül olup biterim!

Osman Söylemez

Benim İçin Üzölme

Geceler seni sorar oldu
Yıldızları avutamıyorum artık
Günler seni arar oldu
Bilmezler biz ayrıldık

Kırlangıçlar seni arıyor
Gökyüzünü avutamıyorum
Gönlüm seni soruyor
Kalbimi avutamıyorum

Baharlar gelmez oldu
Güz bu kentten bunaldı
Sokaklar bomboş artık
Bilmezler yarı eller aldı

Şarkılar susmaz oldu
Şiirler benden usandı
Yeller esmez oldu
Kokun bende kaldı

Beklemem dönüşünü
İstemem artık gelme
Kandığım gülüşünü
İstemem artık gülme

Al gecemden düşünü
Rüyalarım girme
İzleme artık oluşümü
Benim için üzölme

Osman Söylemez

Bırakın

Bırak! bayrağımız dalgalansın!
Varlığımız anlaşılsın!
Bırak! marşımız şanlınsın!
Bizim adımız anılsın!
Bırak! vatan sağ olsun!
Zalime dağ olsun!
Bırak! dinim var olsun!
Düşman yalvar olsun

Osman Söylemez

Bilir misin?

Bilir misin sarhoşluğu
Meyhane köşelerinde ayılmayı
Virane sokaklarda uyumayı
Hiç yaşadın mı
Severek ayrılmayı...
Bilir misin yaşayarak ölmeyi
Kabuslarda acı çekmeyi
Hiç sapladın mı kalbine hançeri
Ya da kaç kez becerebildin sevmeyi...
Kaç gece uykusuz kalabildin
Kaç gözyaşı döküldü
Kaç kez uzaktan baktın sevdiğine
Saçlarını okşarken yaban elleri...
Sahi umut etmekten vazgeçtin mi
Nefes almayı untabildin mi hiç
Olmayacağını bile bile hayaller kurdun mu
Gerçekten sevebildin mi tek bir an bile...
Yine hangi kula hayaller vaat ediyorsun
Yine hangi yüreklerde yer ediniyorsun
Kimin güneşini karanlığa meylediyorsun
Yine hangi kurbanının gözlerine dalıyorsun?

Osman Söylemez

Bir Aşk Dilencisiyim

Aşk sokaklarında aşk dilencisiyim
Sıcak bir çorba, biraz da sevgi isterim
Dilenci olmak değil benim sitemim
Beni az da olsa sevmeni isterim...
Aşk sokaklarında aşk dilencisiyim
Biraz ekmek, biraz aşk isterim
Beni sımsıkı saracak kucak isterim
Hic bırakmasın öylece ölmek isterim
Ben bir aşk dilencisiyim...
Koyu gecelerde sarılmak isterim
Hiç bitmesin, hiç gitmesin isterim
Öylece bir ömür geçsin isterim
Ben bir aşk dilencisiyim...
Mutluluk güneşim olsun isterim
Yaşama sebepim olsun isterim
Hic bitmeyecek bir aşk isterim
Ben bir aşk dilencisiyim....

Osman Söylemez

Bir Bilsen

Kalemler tükendi, yetmiyor sayfalar
İlaçlar tükendi, gelmiyor şifalar
Gözlerine kaç ömür saydım; bir bilsen
Gelir misin elinde aşk, koynunda baharlar?

Tükendi ömrüm, son satırlarım bunlar
Sitemim sana değil; sevdama sayar
Kaç baharı zulmettin ömrüme; bir bilsen
Utanmaz gönlüm yine de sana ağlar

Ben usandım! aşk ayrılmıyor candan
Çağır-san gelirim; yağmura aldırmadan
Şevipte sevilmemek ne zor; bir bilsen
Bin diyar kaçırdın! ardına bakmadan

Eski şiirler parçalanıyor dilimde
Cam kırığı gibi biriktin hayalimde
Eğilip ebedi aşkımı bir görebilsen
Masum kalır mıydın; en derinimde?

Osman Söylemez

Bir Hayat Var Elimde

Bir hayat var ellerimde
İçinde hüznle örölmüş ayrılıklar
Kar ile örtölü kalan yalnızlıklar var
Bir hayat var ellerimde
Mahkum olmuş zindanlara, sürgün edilmiş acılara
Bir hayat var ellerimde
Mutluluk saklı bir gölgede
Yar unutmuş beni ölümüne
Ben hala unutamamışım o yarı
Ölmüşüm ben uğruna her dem, her gece...
Bir hayat var ellerimde
İçinde kan kırmızı şiirler var
Zindanlara tutsak türküler var
Hayallere esir vuslatlar var
Bir hayat var elimde
Beni terkeden bir yar var....

Osman Söylemez

Bir Mezar İsterim

Yalnızlığı seçtim bugün
Ne dost isterim ne de düşman
Ömrüm toprağa ödün
Bir mezar isterim bir de yakasız mintan

Vazgeçtim yaşamayı bugün
Ne ağlamak isterim ne de gülmek
Kalbim kırık, aklım tecennün
Bir mezar isterim üstünde çiçek

İçim içimi yiyiyor bugün
Ne vuslat isterim ne de bekleyiş
Hayatım her dem sürgün
Bir mezar isterim acılarım kadar geniş

Osman Söylemez

Bir Sen Bilemedin!

Bir sen bilemedin seni sevdiğimi!
Bir ben bırakmadım seni sevmeyi!
Bir kalp ağladı seni düşleyen,
Bir de bulutlar ağladı senin için!

Bir gece oldum sonu gelmeyen!
Bir gül oldum saña koparılan!
Bir düş oldum, uğruna yok olan!
Bir sen olamadım! beni sevecek olan!

Osman Söylemez

Bir Şarkı Yazalım!

Bir şarkı yazalım
Adını sen koy
İçinde biraz hüzün,
Biraz da aşk olsun
Unutulmuş sözler olsun
Hatırlanmasın,
Unutulsun
Ve ayrılığa armağan olsun...

Bir şarkı yazalım
Bestesi sen ol
Yansın içinde anılar
Geçsin içinden yıllar
Aksın öylece tınılar
Bitmesin bu fırtınalar...

Bir şarkı yazalım
İçinde ihanet olsun
Şözler alev alev olsun
Öylece yansın hatıralar
Ve yok olsun,
Seninle yaşananlar...

Bir şarkı yazalım
İçinde ayrılık olsun
Ağlayınca,
Aşk yok olsun
Göz kapayınca,
Hayat son bulsun
Bir şarkı yazalım
İçinde sen olsun...

Osman Söylemez

Bitti Artık!

Bitti işte! uğruna harcadığım gençliğim
Bitti! her gece uğruna içtiğim
Bitti artık! kalmadı halim
Bitti işte! yolunda ölüp ölüp dirildiğim...
Suspus olmuş artık, yalnız bu şehir
Şarıldayarak akıyor artık, kurudu bu nehir
Bitmez hasretin, bana her dem kahir
Bilemezdim! meğer içtiğim aşk-ı zehir...
Bitti işte! sana harcadığım ömrüm
Öldüm artık! sana diyemem ki "gülüm"
Ben zaten sevdanla ölmüşüm
Kara hasretinle yalnız, gömülmüşüm...

Osman Söylemez

Boş Ver Gönlüm!

Serden geçtim sevdan ile
Sen gittin, ben kaldım gaile
Yıllar, aylar geçse bile
Vazgeçmedim! ama nafi

Konuşmuyorum artık yıldızlara!
Karardı geceler aysızlığa
Kalan uğrasa da haksızlığa
Dayanır yürek ıssızlığa

Boş ver gönüm, giden kaybedendir!
Ruh kalır, giden bedendir
Giden gelmez, bilmem nedendir?
Giden, gider! aşk gitmez, içindedir!

Osman Söylemez

Bu Gece!

Bu gece ben bir başkayım
En masum güzelliklere bile gülmüyorum
Bu gece ben bir başkayım
En ızdıraplı acılara bile üzülüyorum

Bu gece ben bir başkayım
Ne hasta ne de yastayım
Öylece sıkışmışım karanlığa
En dipte en çıkmazdayım

Soluğumda düşlerimle boğuluyorum
Her çirpinişimde batıyor umudum
Bu gece ölmüyor ama yaşamıyorum
Ruhum yok sanki! sahipsiz vücudum

Bu gece başka bir diyarayım
Uçurumun kıyısında intihardayım
Gelmeyin üstüme! bu gece dardayım
Ömrümün sonunda! ölümün baharındayım

Osman Söylemez

Büyük Sevdam

Şiirlere sığmaz sevdam
Kalemler yorulmasın boşuna
Hangi dilde seni anlatsam
Eksik kalır inan bana

Tuvallere sığmaz sevdam
Fırçalar yorulmasın boşuna
Gözlerini hangi renge boyasam
Senin gibi bakamaz asla

Dünyaya sığmaz sevdam
Faniye sorma boşuna
Hangi dinde seni arzulasam
Ahirinde düştüm nâra

Osman Söylemez

Dağ Ve Deniz

Sevdikçe uzaklaştık biz
Dağ ve deniz gibi
Aşk, düşledikçe kahrederdi
Yara ve tuz gibi

Tecrübesizdik hayatta
Gölğemiz sahilde dolanırdı
Ömrümüz boş yere akardı
Güneşte mum gibi

Bir an yüzümüz gülmezdi
Çaresiz hüsrani beklerdik
Kaderimiz yazılmamıştı da
Çocukça karanlanmış gibi

Kanaryalar öterdi penceremizde
Yine de uyanmazdık sabahları
Fırtınalar kopardı da yüreğimizde
Yine de susardık meryem gibi

Osman Söylemez

Deli Sevdam

Doymadan sevgiye, sevgiliye
Doydum hüzüne, kedere
Hiç yaşamadığım ömrümü
Serdim hiç uğruna sevdiğime

Bir rüzgar sardı ruhumu, içten içe
Savrulduım o geceden bu geceye
Aşk yağmurundan kaçarken ben
Bir sevdaya tutuldum en delicesine

Osman Söylemez

Dirilir mi Aşklar

Gerçek olur mu bir gün aşklar
Dirilebilir mi bir daha
Yeniden sevgiyle şakar mı kuşlar
Kanatsız uçar mı semaya

Masallar gerçek olur da
Kötüler kaybeder mi
Gün olur acılar son bulur da
Güneş bize güler mi

Bulutlar örtmeyin mehtabın şavkını
Karanlığa gömülmesin düşlerim
Susturmayın bülbülün güle şarkısını
Yanınca içim ağlar dinlerim

Osman Söylemez

Dostluk

Dost bulunmaz bir nimettir
Seni hayata bağlayan sebeptir
Unutma ki dostluk saadettir
Hainlik dostluğa ihanettir

Beraber güler, beraber ağlarsın
Kötü günde onu hayata bağlarsın
Onun mutlu olmasını sağlarsın
Gerekirse onun için yüreğini dağlarsın

Osman Söylemez

Doyamadan Aşka

Sevgi dolu sözlerinden ne kaldı?
Kalbim kederden bir hüznü aldı
Aşk dediğin ömrümden çaldı
Sen benim olmadan, ecel beni aldı

Böyle mi olacaktık seninle
Doyamadım dokunmaya tenine
Tutuşmadan seninle el ele
Hüznü bana kaldı, mutluluk gidene

Bir adın kaldı dilime haram
Sürgünüm bitmez, kapanmaz yaram
Tükendi ömrüm, kaldım fakara
Bir ben kaldım, bir de sigaram

Osman Söylemez

Dursaydı Zaman

Ah! dursaydı zaman gözlerine dalınca
Yaşanıp dizlerine; huzuru koklasaydım
Dolunay sönüp geceler yalnız kalınca
Sabahı selamlayıp; sana şiirler okusaydım

Hicrana uzak zamansız yaşlanınca
Yıldız kuşanan saçlarını okşasaydım
Baharı bir ömre sığdırıp yaşayınca
İçimde sızlayan hazanı unutsaydım

Ah! dursaydı zaman sebepsiz sarılınca
Yaşanıp güneşe; gülüşünle ısınsaydım
Günler, aylar değil; ömürler boyunca
Ölümlere inat sana hep yeniden kavuşsaydım

Osman Söylemez

Duy beni!

Seni nasıl beklediğimi, çukurlaşmış gözlerim anlatır
Tükenmiş ömrümü, uğruna ağarttığım saçlarım anlatır
Sana olan sevgimi, gecelerce yazdığım şiirler anlatır
Duy beni artık! seni nasıl sevdiğimi bir bilen Allah'tır

Mahşer gibidir yüreğim; kim bana günah, kim bana sevaptır
Varlığın yarama ilaç, düşlerin kerbelada su gibi seraptır
Bakma iyi gözüktüğüme! gözüm kan ağlar, içim haraptır
Söyle bana yar! seni böyle sevmem bir tek bana mı haramdır

Osman Söylemez

Erguvan Sokakları

Takvim bilmem; mevsim sonbahardı
Aşk çalardık erguvan sokaklarından
Nâfile sevdalar bu şehre haramdı
Sır edinip bulurduk yine de yasaklardan

Uslanmazdık sevmekten; utanmazdık
Efsun gecelerde; serseri gezmelere
Cenneti, cehennemde nedensiz yakardık
Eğilip ateşin gölgesine, başlardık sevmelere

Mecruhtu gönlümüz eski yaralardan
Mecalimiz yoktu başka sevdalara
Mecburduk sevmeye ta! yaratılıştan
Maglub olduk aşka bir de vedalara

Osman Söylemez

Gamsız gitme

Öylece gamsız mıdır gidişin?
gamsız gitme, canımı al da git!
Şarkılarımı mahur birakta git!
Kalbime bir kurşun sıkta git!
Kalmasın senden bana ümit...
Öylece gamsız bırakıp gitme!
Bana bir gülüş borcunu birakta git!
Acınırcasına bana bakmadan git!
Acı veren nefret sözlerinle git!
Gamsız gitme! beni vur da git!

Osman Söylemez

Gelir Misin?

Kimseye söyleyemem derdimi
Dinler misin;
Anlatsam şarkılarla?

Kimseden şifa dilenemem
Merhem olur musun;
Kanayan yarama?

Çok yalnızım! yine üşüyorum
Şoluksuz sarılır mısın;
Zemheri ayazda?

Bak yine vedalar çok uzadı
Ansızın gelir misin;
Bir pazar sabahında?

Osman Söylemez

Geri Ver!

Geri ver! uğruna harcadığım beni
Bütün saflığı ve onuruyla geri ver!
Haketmediğin aşkı fazla kirletmeden
Temizliğiyle, beyazlığıyla geri ver...
Geri ver onurumu ayaklarının altından!
Geri ver gururumu tozlu raflarda kaybolmadan!
Geri ver beni! bütün saflığıyla geri ver!
Daha da ezilmek istemiyorum artık yeter...
Neden böyle acımasısın sevdama
Neden kan kokuyor sana gelen yollar?
Neden acı verir sana aşık olmak?
Ve neden kalbimde taht kurmuşken
Bu kadar uzaksın bana...

Osman Söylemez

Gidersen

Gidersen eğer güller öksüz kalır
Bir çocuk ağlar ansızın gecelerde
Kuşlar sonbahara göç eder
Gidersen eğer lal kalırım, sesim çıkmaz...
Gidersen eğer dönüp koklamam bendeki seni
Kışlarım kapkara bir gelinlik giyer
Baharda hüznün olur, güzde matem
Gidersen eğer gelemem sana, gelemem bir daha...
Gidersen nehirler kurur, denizler kudurur
Akdeniz dalga dalga boğulur
Gidersen karanlık kokar sokaklar
Kan gölü olur Kalbim, yavaş yavaş soğur...
Gidersen gelme bir daha! sevemem seni asla!
Geçmez bu ömrüm, kanar hergün yaşla
Gidersen eğer toprak gözlerine büyür bu sıla
Gidersen eksik olmaz başımda bela
Gidersen eğer sevemem seni asla...
Gidersen eğer karanfil kokar bütün güller
Bir kent yalnızlığa mezar olur
Şarkıların tadı kalmaz
Şiirlerin anlamı olmaz...
Gidersen eğer kederim bir zindan olur
Mahkum kalırım yalnızlığa, esir gecelere
Gidersen eğer ölürüm yaşayamam asla
Gidersen sevemem seni, sevemem asla
Gidersen eğer gelme! gelme bir daha!...

Osman Söylemez

Gidiyorum!

Gidiyorum! sevdiğim şarkıları bırakarak gidiyorum
Acılarımı örten, yüzümdeki sahte gülüşlerle gidiyorum
Belki bir düşünürüm, belki de bir umut olurum
Sevdiğim şiirleri öksüz bırakarak, yalnızlığımla gidiyorum

Uğramasın bana dünyadan kalan mutluluk
Gülmesin kabrime bana hiç uğramamış umut
Karanlığa bırak beni sevdiğim! beni unut
Gidiyorum ben! bu yolun sonu yokluk

Osman Söylemez

Gitme Anne

Kapkara lanet yapışmış kaderime
Yüzüm gözüm gülmüyor anne
Sürme şefkatli elini kederime
Ben gibi kirlenmesinler anne

Bazen uzaktan baktım mutluluğa
Tahammül edemedim yokluğuna
Sarıldım kefenimin yalnızlığına
Gün o gündür yaşamadım anne

Bir tebessüm olamadım gül yüzüne
Layık olamadım bir duana, bir sözüne
Affet! güz gibi girdim güzelim ömrüne
Bu son durak! hakkını helal et anne!

Sarıl bedenime gitmesin kokun
Tut ellerimden yüreğime dokun
Yalnız bırakma acıtıyor yokluğun
Ben ölene dek masallar oku gitme anne

Osman Söylemez

Gitti

Deniz dalga dalga boğulurken
Kahreden bir sessizlikti gidişin
Çığlık çığlık düşüncelerime inat
İçimde avutulmaz nedenler biriktirdim...
Düğüm oldu dilim "gitme" diyemedim
Senden baskasını da sevemedim
Yıldızlar kayarken son dileğim:
"Yanında götür beni sevdiğim" ...
Rengarenk çiçeklerle süslü şehirdim
Dikenli çalılara terkedildim
Beni ısıtan büyülü güneşim
Terketti beni bir yıldız için...

Osman Söylemez

Gül

Sen içimde bir gül gibiydin
Gönül saksımda, toprağı sevgim
Gözyaşım yağmurun idi
Her yaşımla büyürdü dikenlerin

Osman Söylemez

Gül Bahçesi

Gamzende solmuş gül bahçesiyim
Bahar için gülüşünü bekliyorum
Şu gibidir bana sevgi sözlerin
İçinden güzel bir söz isterim...
Beni sevmeni ve sevgini isterim
Gülüşün; güneşim olsun isterim
Üzülmesin, solmasın benim çiçeğim!
Beni biraz sevmendir! tek dileğim!

Osman Söylemez

Günah

Eski gözlerle bak bana! koyu gözlerinle
Canıma batsın bakışların! izi silinmesin
Eski düşlerle gel bana! çocuksu düşlerinle
Müebbet ol günahıma! bir ömür bitmesin

Esiri olayım esansının; nefes gibi çekeyim
Cezbesiyle yitireyim aklımı, Mecnûna döneyim
Ebediyen yıkılsın cennet! sensiz neyleyim
Mâbud'a değil, zâtımadır bütün ihanetim

Osman Söylemez

Hadi bir cesaret!

Hadi bi cesaret!
Yeni bir hayat için!
Yeni aşklar için!
Ve yine yaşamak için!...
Uçurumun kıyısındayım!
Kör ve uzun!
Hadi bi cesaret!
Bir adım atmak için!...
Hadi bi cesaret!
Yeni acılar için!
Belki iyi yaşamak için!
Ve yeniden yaşamak için!...

Osman Söylemez

Hadi Git

Baktığımda gördüm içimdeki çocuğu
Aptalca unutulmuş
Kırılmış hayalleri
Gözleri zifirden karanlık
Yüzü ay ışığı gibi
Saf bir o kadar da kirlenmiş
Bu yüzden midir bu serzeniş
Hadi kalk git be çocuk
Buralar sana göre değilmiş...
Suskunluğundan kırgınlığını anladım
Başını eğdiğinde saflığını
Direndiğinde haklılığını anladım
Gidemediğinde bağlılığını
Hadi haykır be çocuk
Bağır içindeki tüm çığlıkları...
Utandır gibi bakma dik dur
Her şey gibi hayat da zor olur
Hadi git buradan ne olur
Hadi git işine be çocuk
Buralar sensiz de olur...

Osman Söylemez

Hâl Kalmadı!

Hâl kalmadı canımda
Yorulduğ sana koşmaktan
Sen olmasan yanımda
Ne anlarım yaşamaktan

Sürünsem de durmadım
Yine de sarıldım hayalimde
Yıllar geçse de unutmadım
Kök salmış gibi kalbimde

Ozanlar kaleme darıldı da
Vazgeçmedim yine senden
Ruh bedenden ayrıldı da
Çıkmadın yine içimden

Güneş gibi gir ömrüme
Çiçekler bahara küsmeden
Bir dokunuşla gir gönlüme
Ben hasrete yenilmeden

Osman Söylemez

Hayal

Yine çalsam yüreğini,
Usulca girsem
Yine ömür kapılarını,
Sevgimle açsam
Ah etmeden,
Fevri hallerine dirensem
Çınarlar kuruyana dek,
Kalbinden hiç çıkmasam...
Denizi gözlerinde seyredip,
Baharı koynunda koklasam
Saçında rüzgar gibi esip,
Teninde son bulsam
Beraber düşlere dalıp,
Sıcaklığıyla uyansam
Bin ömrü heba edip,
Bir tek sana harcasam...

Osman Söylemez

Hayali Yarım

Gecelere sığmaz düşlerim vardı
Şafaklardan taşardı hayallerim
İçimde kocaman bir yüreğim vardı
Yine de sığmazdı içine hayali yarım

İçimde sana ait duygularım vardı
Bir öksüzün gülüşü kadar içtendi
Günüm geceye varmadan ağarırdı
Güneşim içimdeki sevinçtendi

Daha yaşayacağımız çok şey vardı
İstanbul'u delice gezmek gibi
Kavuşmadan mevlam bizi ayırdı
Bir yarısı koparılmış roman gibi

Şimdilerde yüreğimi çalan yok
Bir selam bir muhabbet yok
Suskunlukla boğuyor beni hayat
Bir kuş sesi bile bana çok

Eskiden bir sevenim vardı
Akşam olur boynuna sarılırdı
Ben ona masallar anlatırdım
O da bana masalları yaşatırdı
İşte her şey masal gibi yok oldu

Osman Söylemez

Hayatım s k n

Yine günlerden ayrılığın ertesini
Yine yüzümde gülüşlerin sahtesi
Teyibimde yaralı, ayrılık bestesi
Yalan oldu kalanların ötesi

 ylece geciyor işte! anlamsız her g n m
Tükenmez dertlerim, bitmez sürgünüm
Yine h z nliy m ve yine  zg n m
 ylece yaşıyorum işte! yine sensizim gülüm

Yaşıyorum işte!  ylece dilim suskun
HaykırıŐlarım suskun, fırtınam s k n
Kimsesiz hayatım, kimsesiz mesk num
Acılarla yaşıyorum feryadım suskun

Osman Söylemez

Herşeyde Sen

Her şeyde sen varsın
Sen yoksan da içimdesin
Her an her yerdesin
Her şey bana sen gibisin...
Gün doğarken doğan güneşimsin
Gün ağırırken büyüyen dolunaysın
Her zaman her yanımdasın
Sen içime hapsolmuş bir bensin...
Gül kokusuna hapsolmuş yıldızlara benzer tenin
Yarınlara dalan bir çocuğun hayalleri gibisin
Ben bakınca her zaman her yer yerdesin
Bir ana yüreğinde hasret kalmış sana olan bu sevgim..
Sen olmasan da benimlesin
Hayalin benimle
Düşlerin benimle
Gülüşün benimle
Yaşamıyorum işte sen olmayınca benimle...

Osman Söylemez

İbadet

Her an seni anarım içimde
İbadet değilse bu zikir niye
Gözlerindeki maviliği özlerim
İbadet değilse bu hasret niye

Sensizliği ölüm bilirim
Sevgiyi koynunda hissederim
Yaşamak seninleyken güzel
İbadet değilse bu arzu niye

Hüdâma ihanet seni sevmek
Kaç kervan günahımsın bir bilsen
Olur olmaz seni düşlemek
İbadet değilse bu aşk niye

Osman Söylemez

İçimde Beni Bilen Biri Var

bir duygu var içimde anlatamadığım
kavuşma öncesi ayrılık gibi
sanki hep yanımda hiç gitmiyor gibi
beni duyuyor, anlıyor gibi...
bir duygu var içimde adını bilmediğim
gözlerim onu arıyor, göremiyorum
daha da içime iniyor, beni biliyor gibi
sanki ölsem kavusacağım gibi...
her an başucumda beni izliyor gibi
yaralarımın merhem sürüyor sanki
asabi zihnimde edebi gibi
öylece edep sulayan bir mürebbi...
öylece bir duygu var sonsuz ve ebedi
huzur veriyor düşüncesi, rahatlatıyor kalbi
beni derince gezmiş sanki bir çelebi
biri var sanki içimde, beni bilen biri...
ben ölsem de sanki o hep diri
hayrı da şerri de bana hep iyi
biri var içimde taa öteden beri
var olduğumdan beri içimde cezri...

Osman Söylemez

İhanetinin Ardından

İhanetinin ardında ben:
Yalnızım yine gecelerde,
Kapıyı çarpıp gidişin,
Her an gözümde...
Ağlayan bir çocuk var içimde,
Çığlıkları yankılanıyor yüreğimde
Oğlunu kaybeden anne misali,
Ağlıyorum yine bu gece...
Tarifsiz bir duygu var yine içimde,
Özlem mi, aşk mı, nefret mi bilemem
Daha da anlamsızlaşıyor hayat,
Yaşamak niçindir bilemem...
Daralıyor nefesim kokun yokken,
Eriyor bedenim tenin yokken,
Geceler uzun ve soğukken.
Düşlerin doğuyor her şey anlamsızken...
Ne kaldı ki bana ihanetinin ardından?
Götürdüklerin senin olsun gelme bir daha!
Ardından bakan yaşlı gözlere aldanma!
Sevme beni! gelme bir daha!
Sevme beni! sevemem seni asla!

Osman Söylemez

İlk Yaram

İlk yaram ölüm yaram
Unutamadığım ilk yar
Yazımı kışa çeviren sonbahar
Saçıma kar yağdıran yar

Aşk yağmuru başımdan akar
Cehennem ateş gibi beni yakar
Sensizlikten oldum, lâl-u har
Hiç gelmesin, sensiz bahar

Osman Söylemez

İllet-i Aşk

Muhtacım nefes diye kokuna!
Yine sev beni! yine al beni koynuna!
Özledim! sarılıp sana dokunmama
Al beni n'olur! yine al beni yanına!....
Sev yine beni! bırakma bir daha!
Dokunayım ben sana doya doya
Hiç uyanmayalım! hep sürsün bu rüya!
Umrumuzda olur mu? bu kahir dünya!...
Sevgine mülteci düşlerine müebbetim
Bakışına muhtaç gözlerine esaretim
Ben yolunda yolcu sen benim azimetim
Sen hem mükafatım hem de eziyetim...

Osman Söylemez

İstanbul

Sen İstanbul'sun!
Yiğitlerin yıkıldığı şehirsin!
Bir yanın bayat ekmek kokar
Bir yanın altınlı havyar
Sen İstanbul'sun!
Yiğitlerin yıkıldığı şehirsin...
Sen İstanbul'sun!
Kimine taşın toprağın altın
Kimine beş para etmez varlığın
Kiminin yüreğinde yangınsın
Kiminin gözünde yalgın
Sen istanbul'sun!
Yiğitlerin yıkıldığı şehirsin...
Sen İstanbul'sun!
Gerdanın varsıla ihtişam
Yoksula intihara mekan
Bir yanın sanatkara ilham
Diğer yanın feryad figan
Sen istanbul'sun!
Yiğitlerin yıkıldığı şehirsin...

Osman Söylemez

Kaçıncı Ben

Kaç baharı zulmettim ömrüme
Kaç kışı yorgansız geçirdim
Kaç sabaha uyandım güneşsiz
Kaç gecenin zifirinde boğuldum

Bu sensiz kaçıncı isyanım
Durmak bilmez figanım
Bu sensiz kaçıncı hazanım
Durmak bilmez boranım

Kaçıncı düşündeyim yine
Yine varamadım sevgine
Deniz derya gözlerinde
Kaç kez boğuldum gizlice

Osman Söylemez

Kaçınılmaz

Nasıl kaçabilirim ki hasretinden
Zindanları aratmazken bir an bile
Sürgün bile bu kadar acıtmazken
Yine de seviyorum sevmediğini bile bile

Melekler kıskanmasın diye aşkımı
İçimde yaşadım hem aşkı hem de acımı
Cellatlar vururken de benim başımı
Kimse görmesin diye sakladım her gözyaşımı

Sussuzum bir damla sevgiye
Yine muhtacım bir nebze ilgiye
Verdiğim ömrüm yetmedi vergine
Bir can borcum kaldı hediyemdir yenilgiye

Osman Söylemez

Kadın Adama Zarar

Oysa bende tükenmeyen bir sevgi vardı
Şimsıkı saracak kadar genişti kanatlarım
İçimde doludizgin umutlarım vardı
Hoyrat gönüllerde savruldu benim hayatım

İçimde sana ait mahmur şiirler vardı
Binlerce kez kırılmıştı, yamalıydı kalbim
İçimde dikiş tutmayan yaralarım vardı
Gece ağrısıyla adını anardım her daim

Oysa seninle rengarenk hayallerim vardı
Masum çocukların çizdiği resimler gibiydi
İçinde sen olan kırmızı bir kalp vardı
Düşleri bile gerçek olmayacak kadar güzeldi

İçimde bütünüyle sana ait bir adam vardı
Gözlerinden ömür, dilinden bal damlardı
İçinde bitmek bilmez yalvarışlar vardı
Sürgünden sürgüne, geceden güne ağarırdı

İçimde ateşlerde yanan bir adam vardı
Gözyaşı dökmez hep içinden ağlardı
İçinde mücrim bir kadın vardı
Sirke küpüne, kadın adama zarardı

Osman Söylemez

Kapat Gözlerini

Kapat gözlerini! rüyalarda buluşalım
Dudaklar sussun! sessizlikle konuşalım
Aldırma uzaklara! biz böyle de yakınız
Kapat gözlerini! vedalar çok uzadı

Ömür kısa, boş ver geçen zamanı
Geceyi sabahlara katıp yaşlanalım
Vedalar yakıp ısıtınız asumanı
Güneşi söndür! çok uzadı bu ayrılık

Tek mutlağımın tereddütlerden doğan
Boş ver elleri! gel beraber olalım
Çok uzadı gurbet, yaşlandı zaman
Kapat gözlerini! bitimsiz uyuyalım

Osman Söylemez

Kara Hayat

Tatlı, kara hayatta,
Bürünmüş her yer günaha!
Güzel bildiğim dünyada,
Kalmışım ben, tek başıma!

Her yerde saklı şeytan!
Görmüyor mu hiç insan?
İstekleri sadece kan!
Kurtarın beni dünyadan!

Osman Söylemez

Kara Sevdam

En karanlığımdaki aşkım
Batan günümdeki kızılım
Unutamadığım koyu bakışlım
Ne zamanki seni düşünse aklım
Daha da alevlenir içimdeki yangınım...

Ey karanlığımdaki aşkım
Canımdan çıkmayan acım
En derinimdeki en derin sancım
Mağmum gönlümdeki mahfuz kutsalım
Sen hem terkedemediğim cananım, hem de yenildiğim tek düşmanım...

Osman Söylemez

Karanlığımın Aşkı

En karanlığıma doğdun benim
Tam vazgeçmişken,
Unutmuşken hayallerimi
Sen çıktın karşıma
Unuttum herşeyimi...
Merhem gibiydi sözlerin
Yaralarımın acısını dindirirdi
İlaç gibiydi gözlerin
Dalınca yaşayasım gelirdi
Öylesine bağlanmışım ki
Acısını unutmuşum kırık kalbimin...
Nasıl sevdiğimi bilir misin
Nasıl özlediğimi seni
Sen hatırlamazken bile beni
Seviyorum seni deliler gibi
Şimdi bırakıp gitme diye
Söyleyemiyorum ismimi...
Beni böyle sev
Düşünmeden sevdiğimi
Hatılamadan ismimi
Sadece şunu bil sevdiğim
Unutma sana gecelerce
Okuduğum Kırgın hikayelerimi
Yalnızca böyle anlatabildim
Sana kendimi....
En karanlığımdaki aşkı
Batan günümdeki kızılım
Unutamadığım koyu bakışım
Ne zamanki seni düşünse aklım
Daha da alevlenir içimdeki yangınım...

Osman Söylemez

Kasım

Vakitlerden kasımda bir yağmur
Bir fincan kahve, biraz huzur
Yarım yeni uyanmış; gözleri mahmur
Mahvolmuş hayatlar, hayallerde mi kusur...

Osman Söylemez

Kaybolmuşum

Kaybolmuşum yine
Aşk yollarında seni ararken
Elimde boyası akmış bir fotoğraf
Arıyorum seni yağmurlar yağarken...
Düşler misali doğuyor güneş
Her defasında umudumu kaybederken
Nereye gittin sevgilim
Ben seni delirircesine severken...
Susmuşum yine ben
Ayrılık acısıyla kıvranırken
Başımda soluklanıyor ölüm meleği
Ruhum et tırnak misali acı çekerken
Aşk ateşiyle yakınıp yakarırken
Ağlıyorum yine ben
Her nefesimde seni dilenirken
Kaybolmuşum yine ben
Senli düşlere dalarken...

Osman Söylemez

Kırgın

Bir şiir ya da güzel bir söz okuduğumda
Ansızın belirir suretin güneşe baktığımda
Yağmurlar yağıp ısladığımda
Ya da oturup birbaşıma kaldığımda
Ne zaman Ne yapsam da ben
Ansızın gelirsin aklıma bilmem neden...
Bazen bir gülüşün düşer üstüme
Bazen de bir düşün içinde ben
Ürkek sokaklardan çıkarım bazen
Bazen de sokaklar benim içimden
Her ne yapsam da ben sen varsın içinde...
Alıp başımı gitsem uzaklara
Uğramasam bir daha sana
Lâl olup yalnız kalsamda
Varmasa asla dilim adına
Varmasın asla yolum yoluna...

Osman Söylemez

Kırık Aşk

Ellerinden düştü, parçalandı kalbim
Tamir olmaz artık eskisi gibi
Ömrümden çaldığım hayallerim yıkıldı
Geri gelmez artık gençliğim benim

Berk dalgalara boğuşurken yüreğim
Sert kıyılara çakıldı hayat gemim
Resimlerle süslü aşk hikayemiz
Gidişinle yarım kaldı inanki

Kaç kez sana koştum, uzak ülkelerden
Kaç gece hayaline sarıldım gizlice
Ah etmeden serden geçtim de
Yine de varamadım sevgine

Osman Söylemez

Kim Bilir?

Kim bilir Şimdi hangi hayallerdesin
Kim bilir belki de masum bir kalptesin
Zehir misali yine kimin yűreğindesin
Kim bilir yine hangi yaban ellerdesin

Kim bilir beni nasıl yakıp, yıktın
Gűlűűnű kurűun gibi en derinime nasıl sıktın
Kim bilir beni nasıl bir çöp gibi fırlatıp, attın
Gűzel sűzlerle fırtınam olup, beni nasıl da dağittın

Kim bilir Őimdi kime yar olmuűsun
Yine kime aűkım, hayatım diyorsun
Yine kimin koynunda yatıp, kalkıyorsun
Kim bilir hangi aűklara yelken aıyorsun

Şimdi yıkık, dökük bir harabeyim
Kimseler bilmez! ben yalnız bir avareyim
Aűkınla dökűlműű, yıkılmıű bir viraneyim
Kim bilir belki de seni unutmaya çalıŐan bir divaneyim

Osman Sűylemez

Mahfuz Kutsalım

Sevgine mülteci; düşlerine müebbetim
Bakışına muhtaç; gözlerine esaretim
Ben yolunda yolcu; sen benim azimetim
Sen hem mükafatım; hem de eziyetim...

Ey karanlığımın en zifiri aşkı
Cürümsüz sevdamin büyük günahı
En karanlığımın en ışıltılı şavkı
Mağmum gönlümün mahfuz kutsalı

Osman Söylemez

Masal

Baştan uca sen vardın aklımda
Hüsnünle büyülemiştin sanki

Öyle yer edinmiştin hayatımda
Sensiz yarım kaldım inan ki

Kalbime mürekkep damlamış da
Çitilesem de silinmiyordun gibi...

Yağmur gibiydin yazımda
En durgunluğuma denk geldi

Kısacık ömür masalımda
Bir varmış bir yokmuş gibi

Şimdilerde yoksun yanımda
Ne de bağlanmıştım oysa ki...

Bir acın kaldı bağrımda
Geçer dedin ama hiç geçmedi

Derman kalmadı canımda
Kâh ölüyüm kâh yaralı gibi

Gönlüm yolda, mazi saklımda
Dönmesen de bekliyorum seni...

Osman Söylemez

Masallarda Aşk

Aslında ikimiz, iki farklı masalın
İki farklı başkahramanı gibiydik
Sen düşlerde yaşayan uyuyan güzel
Ben aşkı ararken kül olan pinokyo
İkimiz de farklı dünyalardan olsakta
Yine de sarılırdık tozlu raflarda...
Urperirdi içim çocuklar masal seçerken
Dua ederdim seni almasınlar diye
Oysa ne kadar ayrılısakta biz
İhtiyar sahaf kavuştururdu yine de...
Kaderimiz ezelden belliydi
Ömrümüz sayfa sayfa yazılmıştı
Senin hayatın lüks ve afilliydi
Benimkisi ucuz ve sıradandı
Biz iki farklı masalın
İki farklı başkahramanı gibiydik...

Osman Söylemez

Mest Oldum

Al yanak, çukur gamzeler
Kara müjgan, mavi gözler
Kalem kaşlı, saçları lüle
Mest oldum kandım bu güzele

Kıvılcım olup girdi sineye
Tutuştı yüreğim yandım bi'çare
Yitirdim aklımı; kaldım avare
Mest oldum kandım bu güzele

Kül oldum, dağıldım esen rüzgara
Dost oldum hazana; yağın yağmura
Tek bir günüm varmadı yaza, bahara
Bir ben bittim bir de sayısız sigara

Osman Söylemez

Mezarlık

Onsuz yaşayamam dediğim kim varsa
Hepsini içime gömdüm
Kimse yokluğuyla tehdit etmesin
Artık mezarlıktan farksız gönlüm...

Osman Söylemez

Nafile Aşk

Yarım kalmış bu ömrüm
Nafile aşkın gölgesinde
Alelâde mazîler ve zifiri gözüm
Eski resimlerin büyüsünde

Kaderim hüznle kördüğüm
Mutluluk celladın gölgesinde
Sevdam cehenneme hüküm
Günahsız aşıkların yüreğinde

Edebi yok uslanmaz gönlüm
Caymak bilmez nafile aşktan
Eğilmiş bir düşün mabedinde
Merhamet dilenir; taş kalpli yârdan

Osman Söylemez

Nasıl unutulabilsem

Hangi yangına kaçsam da kurtulsam kor ateşinden?
Ya da hangi merhemi sürsem kanayan yarama?
Hangi diyara gitsem de seni unutulabilsem?
Dinmez kör düşüncelerimden nasıl kurtulabilsem?...
Nereye gitsem! seni nasıl unutulabilsem?
Aşk zindanlarından nasıl kurtulabilsem?
Her an seni dileyen nefsimi nasıl kırbaçlayabilsem?
Ya da durmaksızın seni anan kalbimi nasıl susturabilsem?...
Ne olurdu da gönlüme kazınmış adını silebilsem?
Her an gelecekmişsin gibi tüten umudumu söndürebilsem.
İmkansız aşkını kör gözlerimle nasıl görebilsem?
Ya da her dem adını zikrederken nasıl ölebilsem?
Ahh! ben seni nasıl unutulabilsem...
Küçük kalbimdeki büyük aşkını hangi dağlara anlatabilsem?
Döktüğüm gözyaşlarımı hangi denize anlatabilsem?
Uyku nedir bilmeyen gözlerle nasıl sensiz uyuyabilsem?
Ahh! ben seni nasıl unutulabilsem....

Osman Söylemez

Nasıl Unutursun

Yine mi sen
Yine beni nerden vuracaksın
Ya da hangi diyara
Amansız sürgün edeceksin
Daha dinmemişken hıçkırıklarım
Beni Yine nasıl ağlatacaksın...
Nasıl unutursun
Beraber saydığımız yıldızları
Sokakta söylediğimiz serseri şarkıları
Adına yazıpta okuyamadığım şiirleri
Kokunu anımsatıyor diye ektiğim gülleri
Ve uğruna feda ettiğim bu ömrümü alıp
Nasıl bırakıyorsun beni, senden ayırıp...
Söyle bana nasıl unutuyorsun
Koca bir sevdayı bir kalemde nasıl silebiliyorsun
Daha geçmemişken üstümden kokun
Nasıl da başka ellere yar oluyorsun
Ya da daha ölmemiş çocukça aşkımı nasıl gömebiliyorsun...
Evet belki bir hataydı seni sevmem
Belki de artık seni sevmem
Serap misali seni görsem de
Bu sefer seni sevemem
Ve de uğruna yine ölmem...

Osman Söylemez

Nasıl yaşarım sensiz

Hangi yana baksam da,
Hatırlamasam suretini
Hangi sabaha uyansam da,
Unutabilsem seni
Hangi diyara kaçsam da,
Terketsem hayalini
Hangi rüzgara kapılsam da,
Kaybetsem kendimi....
Hangi yana gideyim sevgilim?
Nasıl tükensin bu sevgim?
Acılarla çırpınan ruhumu,
Nasıl dindirebilirim?
Sen diye inleyen kalbimi,
Nasıl susturabilirim?
Ya da ben seni severken,
Nasıl öldürebilirim,
İçimdeki seni?...
Nasıl olur unutmak seni?
Eziyetimsin! sen bilemezsin!
Atamıyorum kalbimden seni!
Ekmeksin ruhuma benim!
Su gibisin çöllerimde!
Nasıl yaşarım! içmeden seni!
Nasıl yaşarım işte!
Öylece ben sensiz...

Osman Söylemez

Ne Ah Çekersin!

Ne ah çekersin dağlar
Derdin var mı benim kadar
Ne ah çekersin bulutlar
Kim benim kadar ağlar

Martılar bu ne çığlıktır
Hanginiz benim gibi yıkıktır
Kumrular bu ne aşktır
Hanginiz benim kadar yanıktır

Söyleyin bana ırmaklar
Kim gözyaşım gibi akar
Söyleyin bana yıldızlar
Kim gençliğim kadar kayar

Öylece geçmeyin yıllar
Düşmesin saçıma aklar
Öylece bitmeyin sarkılar
Ecel kulağıma fısıldar

Tanrım bu ne imtihandır
Nasıl acı nasıl buhrandır
Tanrım bu ne hicrandır
Nasıl elem nasıl hüsrandır

Osman Söylemez

Ne Diye

Geceler terkederken güneşi
Dolunay sana yol gösterir
Yıldızlar birer birer kayarken
Acının şavkı daha da belirir

Ne diye tutulur bu dilekler
Değişmeyecekse kader
Ne diye verilir aşka emekler
Birlikte olamayacaksak eğer

Madem sevmiyorsa insan
Ne diye kalp verilmiş o zaman
Madem aşkın sonu hicran
Ne diye gözler feryad figan

Ne diye tutulur bu hasret
Giden dönmeyecekse eğer
Ne diye unutulur ahiret
Sonumuz ölümse eğer

Osman Söylemez

Ne Zaman Döneceksin?

Bir yaprak daha döküldü ömrümden
Dallarım kırıldı, yapraklarım dökümde
Daha ağırını görmedim zulmünden
Her dem ölüyorum! görmeyince seni ben...

Ne fermandan korktum! ne de hükümden!
Neler gördüm de! korkmadım ölümden
Yılmadım, yıkılmadım aşk sürgünümde
Bir türlü atamadım seni! kor gönlümden...

Umudum tütme de, vazgeçmedim düşümden
Unutmadım gözlerini! vazgeçmedim gülüşünden
Ansızın vazgeçmedim! gözlerim her dem dönüşünde
Ne zaman döneceksin gülüm? ölünce mi ben?

Osman Söylemez

Ne Zor

Ne zor! seni her an düşünerek yaşamak
Boynuna sarılıp düşlerin, mis kokunu alamamak
Her akşam kara gözlerini yıldızlarda aramak
Sensiz olmaz deyip her defasında sensiz yaşamak
Ne zor...
Geleceksin diye her sabah hayal kırıklığıyla uyanmak
Seni hatırlatır diye gülleri koklayamamak
Acı veren hatıraları tuz misali yarama basmak
Ne zor! her nefesimde seni anmak...
Zor işte! sensiz her şey zor!
Sönmez bağrımda hasret her daim kor
Çare bulamadı derdime ne hekim ne de doktor
Sensiz yaşamak ne zor! bir de sen bana sor...
Gidecek yolum yok senden öte
Söyleyecek sözüm yok sana nükte
Ayrılık gerçek, aşk sahte
Sen gittin! ben bittim işte!

Osman Söylemez

Neden?

Neden başlamadan biter bu aşklar
Sevmeden, sarılmadan, koklamadan
Bir türlü aydınlığa kavuşmaz akşamlar
Biter işte! tükenir tüm aşklar

Neden göremeyiz gülen dünyayı
Her gün batışı neden kan ağlar
Neden kavuşmaz karanlıklar aydınlığa
Ya da neden göremeyiz apaydınlık günleri

Belki de güzelliği bu'dur dünyanın
Her güzel şeyin sonu vardır
Günleri karartacak geceler vardır
Geceleri aydınlatacak günler vardır
Hayat böyle güzel! her güzelin sonu vardır

Osman Söylemez

Nedir Bu Aşkın Nedeni?

Varsın yaksın ateşin beni!
Eritsin bu ruhu, bu bedeni!
Tanrıdan diledim ben seni!
Bilmem! nedir bu aşkın nedeni?
Bilmem! seni bana aşık edeni!

Osman Söylemez

Nerde Benim Mezarım

Mum mişaliydi ömrüm
Senin uğruna yandım
Acının esiri oldu gönlüm
Hiç uğruna öldüm...
Çıkmaz yol olduğunu bile bile
Koşarak yoluna düştüm
Beni sevmediğini bile bile
Her halimle seni düşündüm...
Oysa ne acıydı baharım
Yaprak dökerdi bir yanımda
Oysa ne acıydı kışım
Dinmezdi içimdeki yangınım
Şimdilerde kimsem kalmadı
Artık çalınmıyor kapım
Terkedildim bu diyardan
Artık hatırlanmaz adımda...
Ne edeyim ne yapayım
O yarı nasıl unutayım
Alıp başımı gideyim de
Nerde benim mezarım...

Osman Söylemez

Ölmüş Dünyam

Sensiz ölmüş dünyam
Sen yoksun, kokun yok, tenin yok.
Harap olmuş dünyam
Kurtuluşu yok...
Öksüz kalmış gidişinle tüm anılar
Bir hayal olmuş seninle yaşananlar
Umutunu kaybetti aşka inananlar
Geri dönmeyecek yar! gönlüm bari sen anla!
Faydası yok ayrılığa ağlamanın
Tuz basar yarama hatıraların, anıların
Sitem eden yürek sensiz yaralı
Hadi bir düş ol gel! bitsin kâbuslarım...
Bir güneş ol batıdan doğ karanlığıma
Felaketim olsun yok olsun dünyam
Hadi bir cehennem ol
Yak ruhumu yakabildiğin kadar
Unutsun seni! sevmesin seni bir daha...
Hadi gel bak halime
Gül gülebildiğin kadar
Esirgeme nefret sözlerini
Kır kırabildildiğin kadar...
Hadi gel bak ağlayan halime
Bir hançer sapla kalbime
Sevmesin seni bir daha
sevemesin seni asla...
Hadi gel bak halime
Düşün az biraz daha
Acı çeken ruhuma
Ne yapabilirsin ki daha fazla...

Osman Söylemez

Öylesine Yaşıyorum

Güneş usulca battı ve yine akşam oldu
Çok şey değişmedi, yine karanlık dünyam
Yine sensiz dünya, ve yine sensiz eyyam
Öylesine dönüyor dünya, geçmiyor zaman

Farkeden bir şey yok, seni döndüreceği de yok
Öylesine yaşıyorum işte! buruk ve soğuk
Anlamsız düşüncelere dalıyorum, kendimden kopuk
Öylesine yaşıyorum işte! boğuk boğuk

Osman Söylemez

Özgürlüğe Vaat

Mutluluktan uzak bir şehir
Izdıraba sürgün edilmişim
Sevenimden sevdiğimden uzak
Dört duvara terkedilmişim

Beton duvarlara yaslanıp
Umutsuz şarkılara direniyorum
Kendimden utanır hâl alıp
Cürümsüz, adalet bekliyorum

Dışarda iğne atsam düşmez
Yer gök dolu kabahatli
İçeriye sığmaz hayallerimiz
Bir tek özgürlüğe vaatli

Burası masumlar ülkesi
Karalanmış ak melekler
Çıkamaz mazlumun sesi
Şalt özgürlüğüdür dilekler

Osman Söylemez

Paylaşamam ben seni!

Seni, bastığın topraktan kıskanırım!
Dokunduğun güllerden,
Seni saran rüzgardan kıskanırım!
Paylaşamam ben seni!

Soluduğun nefesi kıskanırım!
Baktığın gökyüzünü,
Dinlediğin şarkıyı kıskanırım!
paylaşamam ben seni!

Sana bakan kuşları kıskanırım!
Seni ısıtan güneşi,
Sana yağan yağmuru kıskanırım!
Paylaşamam ben seni!

Osman Söylemez

Saat On Üçü Çeyrek

O gün durmuş tüm saatler
Tüm saatler on üçü çeyrek
Kasımda bir hafta başı
Karardı ömrüme felek...
O gün öğrendim ağlamayı
Dönemeyeceğini bilerek
Düşman oldum toprağa
Aldı seni içimize gömerek...
Yağmur acıdı da yağdı
Gözyaşımla bir olup ağladı
Hazan soğuktu ayazdı
Sevdiğim buna dayanamazdı...
Melekler sarıyordu semayı
Gökyüzü o gün başka beyazdı
Güneş unutmuştu doğmayı
Dünyam nurunla aydınlandı...

Osman Söylemez

Sadece Git!

Gidişin beni yıkmaz! gelişin bana koyar!
Sen gelme! kederin gelsin, beni o yorar.
Sesin gelmesin! içimi yakar, kalbim yanar.
Sen gelme! beni böyle görmen, beni yıkar!

Sen gelme! kokun gelmesin! beni bunlar yıkar!
Mevsimlerin gelmesin! gelsin sonbahar!
Söylediğin sözler zehir gelir, inan bana!
Sen gelme! beni böyle görmen, beni yakar!

Sen gelme! git sadece! bu'dur bana yarar.
Seni görünce sesim çıkmaz, gözüm kanar!
Gelme! git sadece! bu'dur en doğru karar!
Gidişin beni yıkmaz! gelişin bana koyar!

Osman Söylemez

Sana Benzer Güzel

Söyle güzel!
Hangi bilinmez mevsimin güneşisin
Hangi ayın şavkı
Ya da hangi gecenin yıldızı
Mis gibi kokun hangi baharın rüzgarıdır
Masmavi Gözerin hangi aşılmaz denizin parçasıdır...
Sevmek güzel
Seni sevmek daha da güzel
Seni bir kere daha görmek için geçtiğin yollarda beklemekte
Ya da sen kokuyor diye gülleri koklamak ta güzel
Sen güzelsin! sana benzer güzel...

Osman Söylemez

Sana Tutsak Olalı

Ardına bakmaksızın gidişin
Beni yalnız bırakıp terkedişin
Vurdumduymaz bir kalbin ile
Öylece beni vurup gidişin...
Yakıyor içimi ayrılık şarabın
Dinmek bilmez aşk azabın
Çift kişilik bir mezar kazdın
Bir ben varım
Bir de bana olan gazabın...
Ahsız gamsız mıdır öylece özlemim
Unutmak bilmez gözlerini, gözlerim
Kulağımda mühürlü ayrılık sözlerin
Sen bilmezsin! ben hep yolunu gözlerim...
Gidişin neye benzer gülüm
Ne hayat anlatabilir ne de ölüm
Acı verir sensiz geçen her günüm
Sen bilmezsin! sana esirim sana sürgünüm...
Yanıyorum sana! sana aşık olalı
Bir yanım yarım bir yanım yaralı
Unutamam seni! deli gönül sana sevdalı
Ölmeden yaşıyorum! sana tutsak olalı
Ölmeden yanıyorum! sana aşık olalı...

Osman Söylemez

Sen Gidince

Gidişinle ben lâl kaldım!
Çiçeklerin kokusu kayboldu!
Gecemdeki ay, günümdeki güneş kayboldu!
Sen gidince ben, lâl kaldım!

Ağaçlar sarardı! toprak ağlar oldu!
Güller karardı! bülbül ötmez oldu!
Kalbim yanar, gözüm kanar oldu!
Sen gidince ben, lâl kaldım!

Yüzüme ayrılık izleri, başıma aklar düştü!
Ellerim titrer, sesim çıkmaz oldu!
Gidişinle hayallerim, hayatım kayboldu!
Sen gidince ben, lâl kaldım!

Öylece kaldım kimsesiz ve suskun...
Bir şarkı dinledim içinde ayrılık olan.
Bir şiir yazdım içinde sadece sen olan,
Sen gidince ben, lâl kaldım!

Bir sigarayla yüreğimi yaktım!
Kanattım yaramı, saçlarımı kazıttım!
Küstüm hayata! kavga ettim yıllara!
Gidişinle ben, öylece lâl kaldım!

Osman Söylemez

Sen Üşürdün

Yaz akşamlarında sevdim seni
Kanım kaynarçasına sıcacıktı
İçimize esen bir rüzgar vardı
Sen üşürdün, ben bilemezdim

Hatıralarımızı anardım her akşam
Olmaz derdim sensiz yaşam
İhanet ettin sen bu aşka
Sen başka yaşıydın, ben başka

Öylesine aldanmıştım ki sana
Bilemezdim ölümsün bana
Kandım bir aşka, geldim heyecana
Bari seni nasıl sevdiğimi anlasana

Osman Söylemez

Seni Anlatacağım

Bu gece seni anlatacağım
Karanlığa, dolunaya, aşıklara...
Senden bıkıncaya dek
Seni anlatacağım bir tek...
Gözlerini anlatacağım mesela
Ya da ipek saçlarını
Seni unutuncaya dek
Seni anlatacağım bir tek...
Son bulduğunda ömrüm
Rabb'ime yine seni anlatacağım
Tek suçumun sevmek olduğunu
Bu yüzden Rabb'imi unuttuğumu...
Bu gece seni anlatacağım
Kırlara, baharlara, yazlara...
Seni anlatacağım! yine seni!
Herkes duysun bugün sesimi..
Seni anlatacağım! seni!
Ahsız, gamsız gidişini
Ruhumu nasıl erittiğini
Ve beni nasıl da terkettiğini...
Bu gece seni anlatacağım
Sevgiye, özleme ve hüzne
Seni unutuncaya dek
Seni anlatacağım bir tek....

Osman Söylemez

Seni Sevmek

Affet! adam gibi unutamadım.
Gönlümde sen dururken,
Söküp atmaya kıyamadım.
Yakmadım fotoğraflarını,
Adını unutamadım.
Doyamadım gözlerine,
Bakmaya utandım.
Affet beni!
Seni sevmeyi unutamadım...
Şimdi seni sevmek;
Çaresiz bir hastalık gibi.
Yalnız bedenimin,
Kalabalık düşleri gibi.
Seni sevmek;
Bir aş, bir ekmek gibi.
Unutmak söz konusu değil,
Seni sevmek; "Yaşamak" gibi...

Osman Söylemez

Sensiz

İçimdeki çılgınlara inat susuyorum
Gözyaşlarım sessiz nehir gibi
Dalga dalga kıyılara örselenirken ruhum
Cehenneme inat "Sensiz" yaşıyorum

Düş sarhoşuyum ne ayık, ne uyurum
Karanlık gönlüme adın zifiri gibi
En derinime kazınmış silemiyorum
Yokluğuna inat "Sensiz" yaşıyorum

Hazana varmadan zamansız kuruyorum
Hayat kor ateşte çalı gibi
Şu üç günlük ömrüme inat
Karşılıklı değil "Sebepsiz" seviyorum

Osman Söylemez

Sensiz Bir Hiçim

Ben sensiz bir hiçim!
Güneşsiz dünyaya benzerim,
Mavisiz gökyüzüne,
Kanatsız kuşlara benzerim,
Ben sensiz bir hiçim!
Yağmursuz nisana benzerim,
Denizsiz martıya,
Ekmeksiz zeytine benzerim,
Ben sensiz bir hiçim!
Kokusuz çiçeklere benzerim,
Dikensiz güllere,
Öksüz çocuklara benzerim,
Ben sensiz bir hiçim!
Leyla'sız mecnûn'a benzerim,
Şirinsiz ferhat'a,
Aşksız veysel'e benzerim,
Ben sensiz bir hiçim!

Osman Söylemez

Sevda İrazi

Sen, güllerin asi ruhlu kızı
İssiz gönlümün Ően yankısı
Ben, irak sevdaların ırazi
Garip aşıkların yazgısı

Sen vuslâtı imkansız ayrılıŐım
Baharı gelmeyen hazanım
Ben sessiz acıların ııılıŐıyım
Buruk yüreklerde yaşarım

Sen öksüzlerin masum öyküsü
Mutlu gözlerinin gülüşü
Ben zamansız vedaların türküsü
Durmak bilmez üzüntüsü

Osman Söylemez

Severim

Kavuşamayacağımı bilsem de severim!
Kendimi yakar, hayatı zindan ederim!
Bitmesin benim bu aşkım, bu kederim!
Biliyorum ki! sensin benim kaderim!

Varsın kör olsun bu gözler!
Görmesin senden başka güzel!
Varsın ölsün bu beden!
Yeter ki! vazgeçmesin senden!

Osman Söylemez

Seversen beni

Tutsam saçlarından
Okşasam düşleri
Bir dilek tutsam
Bitmesin gülüşleri
Usul usul essem
Rüzgar gibi
Bir aşk yaşasam
Dağ gibi
Yağmur gibi yağsam
Aksam sel gibi
Biraz sevsem seni
Beni sevecek gibi
Tutsam ellerinden
Sevsen yelleri
Bir dilek tut sen
Boşver elleri
Usul usul es sen
Rüzgar gibi
Durma koş sen
Ilgar gibi
Biraz sevsen beni
Unutursun vazgeçeni
Ben sevince seni
Unuturum herşeyi

Osman Söylemez

Sevince Seni

Seni sevince ben
Ansızın bir kuş ürperir
Gönül ağacımın dallarından
Rüzgarlar usul usul
Adına şarkılar fısıldar
Ve ben öylece uzun uzun
Senli düşlere dalarım...
Seni sevince ben
Unuturum her şeyi birdenbire
Unuturum nefes almayı bile
Bir fırtına kopar en derinimde
Dökülür ömür yapraklarım
Uğruna öleceğimi bile bile...
Seni sevince ben
Dağlardan bir ırmak akar
Her damlada adını sayıklar
Güneş dolunayı aşka boyar
İmrenen yıldızlar yerinden kayar
Çicekler kokunu bahar sanar
Bu yüzden utanır senden ilkbahar...
Seni sevince ben
İçimdeki lâl çocuk sana aşkıyı haykırır
Ruhumun örük zincirleri bir bir kırılır
Bir tek seni sevince ben
güller sana gücenerek
Acı çeke çeke çıldırır...
Seni sevince ben
Ferhat aşkından utanır
Şirin aşktan sakınır
Mecnûn bu aşkı hayal sanır
Leyla aşksızlıktan yakınır
Seni sevince ben
Herkes aşkıyı haykırır
Seni özleyince de
Her şey bana seni yaşatır...

Osman Söylemez

Seviyorum güzel

Seviyorum seni
Bazen mırıldanarak,
Sonbahar yağmurunda
Bazen de haykırarak,
Yaz akşamlarında
Uçurumlardan atlarken de seviyorum
Oturup,
Azaplı şiirler yazarken de
Seviyorum seni,
Sen yanımda değilsen de
Seviyorum seni,
Seni unutturken bile
Seviyorum seni işte...
Seviyorum seni
Birbaşına ağlarken,
Uyurken,
Su içerken,
Çocuksu hayyaller kurarken,
Ya da şarkılarda kaybolurken
Seviyorum seni
Bilmem neden
Seviyorum seni işte...
Küçük bir şehir
İçinde sadece sen ve ben
Bir şarkı çalsın
Seni seviyorum diye
Bir ömür gözlerine bakıp
Seni seviyorum
Diyebilsem
Ve dizlerinde
Seni seviyorum deyip
Seni severek ölebilsen...
Seviyorum seni
Usanmadan özlemeyi,
Seni hep yeniden,
Yeniden sevmeyi,
Gülüşüne bir ömür sığdırmayı,
Ya da düşlerinle ölümü yaşamayı
İçinde sen olan her şeyi seviyorum
Ve sen anlamasan da beni
Seviyorum seni deliler gibi...
Seviyorum seni
Üzüntümde,
Sevincimde,
Rahatlarım seni düşününce
Bazen bir düşün içinde
Bazen bi gülüşün gözümde
Sana kavuşmam hayal ama
Gözüm hep dönüşünde
Seviyorum seni işte....
Sevmek güzel
Seni sevmek daha da güzel

Seni bir kere daha görmek için geçtiğin yollarda beklemekte
Ya da sen kokuyor diye gülleri koklamakta güzel
Sen güzelsin! sana benzer güzel
Ah! seni sevmek ne güzel
Seviyorum seni ey! nazlı güzel...

Osman Söylemez

Seviyorum Seni

Seviyorum seni
Bazen mırıldanarak,
Sonbahar yağmurunda
Bazen de haykırarak,
Yaz akşamlarında
Uçurumlardan atlarken de seviyorum
Oturup,
Azaplı şiirler yazarken de
Seviyorum seni,
Sen yanımda değilsen de
Seviyorum seni,
İsmi unutturken de
Seviyorum seni işte...
Seviyorum seni
Birbaşına ağlarken,
Uyurken,
Su içerken,
Çocuksu hayaller kurarken,
Ya da şarkılarda kaybolurken
Seviyorum seni
Bilmem neden
Seviyorum işte...
Küçük bir şehir
İçinde sadece sen ve ben
Bir şarkı çalsın
Seni seviyorum diye
Bir ömür gözlerine bakıp
Seni seviyorum
Diyebilsem
Ve dizlerinde
Seni seviyorum deyip
Seni severek ölebilsen...

Osman Söylemez

Son Mektubum

Kaç sigaraya yakılır bu yürek
Çıkarıp yaksam küllenir mi
Kaç geceye dayanır gönlüm
Ansızın gözlerin belirir mi

Sabaha çıkar mıyım bilmem
Bu son mektubum olsun
Yine de okur musun bilmem
Bu son şiirim olsun

Gözüm kapıda, kulağım delik
Amansız çalar mısın kapıyı
Gün olur yıldızları sayarsın da
Mırıldar mısın o yadigar şarkıyı

Dünlerden yarınlarıma gelir misin
Ya da maziye mi tutsak edersin
Günlerimi geceye mi terkedersin
Ya da günü güneşe mi erdirirsin

Osman Söylemez

Son Şiirim

Bu son mrm!
Son mrmn son kırıntıları
En solumdan kemiriyor,
ldryor beni aşk kuruntuları
Pek uzak değil artık!
Azrail'n ecelimle uğultuları
İŞte bu yüzden sevdiğim!
Dindiremez acımı,
AŞk avuntuları...
Bu son mrm!
Bu son dalımdaki son gülüm
Kopardılar beni senden,
YaŐamam artık! lrm
Bağladılar beni sensizliğe,
zlmez! kördüğüm
Şeni sevmekmiŐ,
İŐledięim en büyük cürüm...
Bu sana son Şiirim;
Bu yüzden,
Dilimden dökülür içim
Belki acıtmaz canını,
Bu Şehirden son gidişim
Ama Şunu unutma sevdiğim;
Ben birtek seni sevdim
Bu da benim sana
Son "Seni seviyorum" deyiŐim...

Osman Söylemez

Son Teselli

Güz gelmeyecekmiş gibi yaşadım baharı
Hiç terketmeyecek gibi sevdim yarı
Şimdi tanıyamıyorum bu aşk-ı diyarı
Bitmiyor gözünde yaşı, başında kari

En mutlu günüm acı hatıram
En sevdiğimin adı dilime haram
Bir solukta bitti aşk maceram
Şimdilerde bir ben varım, bir de sigaram

Gülmüyorum hayata artık
İçimde ateş var ruhumda çılgılık
Gerçekten sevdiysen beni birazcık
Bir teselli ver de, kalbime bir kurşun sık

Osman Söylemez

Son Umut

Ne de çabuk geçiyor hazanda günler
Aylar peşi sıra geçiyor öylece
Darağacında ipe dolanmış yürekler
Kadim dostlar sehapasını tekmeler

Son bir söz kalır her yiğidin ardında
Kimi haykırarak söyler kimi susarak
Son bir adım kalır her yiğidin ardında
Kimi ağlayarak gider kimi gülerek

Sgtteki kuşlar artık ötmez oldu
Umuda küsmüş bütün kardelenler
İçimizdeki alevler sönmez oldu
Artık şeytana mahkum bütün melekler

Osman Söylemez

Söksem Kalbimi

Artık gidiyorum bu şehirden
Valizimde maziden birkaç anı

Çabuk atlatırsın sen ayrılığı
Unutursun beni bu gece yarısı

Umrunda olmaz belki de gidişim
Yine de seveceğim beni unutana

Yanında olamayacağım artık akşamları
Ne olur atma üstünden yorganı...

Affet yerine getiremedim isteklerini
Şimdi anlıyorum bu haklı isyanını

Derinden sevmek yetmiyormuş bazen
Zaman öğreterek olgunlaştırıyor adamı

Belki de karşılaşırız farklı dünyalarda
Belki yine karşılaşırız bir pazar sabahı

Bir kahve teklif ederim belki yine
O gün esirgeme benden bir parça zamanı...

Ne zormuş böyle neden acıtıyor sensizlik
Neden bir parçam yokmuş gibi

Nerden esiyor bu hasret rüzgarı
Nasıl da en derinden yakıyor kalbi

Bir an dinmez mi ayrılığın acısı
Umutla uyanamaz mıyım sen gibi

Nasıl da nasır gibi işledin içime
Söksem kalbimi unutur muyum seni...

Osman Söylemez

Söyleme n'olur!

Söyleme! seni nasıl sevdiğimi
Kimse bilmesin! sana olan sevgimi
Hasretinle kül olup bittiğimi
Söyleme n'olur! anlamaz kimse beni...
Anlamazlar bu aşkın nedenini
Görmesinler aşkınla yanan bedenimi
Bilmesinler ruhumu nasıl erittiğini
Söyleme n'olur anlamaz kimse beni...

Osman Söylemez

Şimdi!

Şimdi senden öncesine gitsem
Ve seni hiç görmesem keşke
Gözümü kör etsem de
Görmesem seni eyy güzel

Şimdi senden ya uzak olsam
Ya da yanında bir soluk olsam
Böylesine kalmasam arafta
Her tarafım cehennem olsa da

Şimdi unutsam seni ölümüne
Ve hiç uyanmasam bir daha
Sarılsam yalnızca karanlığa
Kimseler olmasın yanımda

Şimdi sonu belirsiz masal olsam
Bir varmış bir yokmuş olsam
Ne var olmuş olsam bu dünyada
Ne de yok olmuş olsam
Bir tek sen ol benim rüyamda

Osman Söylemez

Tut elimden yar!

Aşkından şair olmuşum
Gecelere esir
Aşkıma engel gururum
Aşka kahir
Umuda mezar kazdılar
Sevgiye kabir
Sensiz aldığım her nefes
Bana zehir...
Hasretinle sararmışım
Yaprak gibi
Sar yine beni sar
Rüzgar gibi
Sürgün olmuş ömrüm
Mahkûm gibi
Tut elimden yar
Bu aşk değil, ateş gibi...
Yine üşüyor bedenim
Islak kuş gibi
Dinmiyor gözyaşım
Akıyor sel gibi
Kanıyor gönül yaram
Haçer yarası sanki
Kurtar beni yar
Bu aşk değil, ateş gibi

Osman Söylemez

Tutsak Aşk

Çok sevdi gönlüm ve yorulдум
Bir güzele ateşlerde kavrulдум
Şiirden gazele harman oldum
Acı kaderimde aşk ile yoğrulдум

Uçsun kafesteki hayallerim umuda
Özlemim savrulsun arştan huduta
Çanana sözüm yok sitemim Ma'buda
Ömür deryam neden ermez sükuna

Kâh ölü kâh yaralı gibiyim
Bir yare bir gülüşe tabiyim
kâh hüznünde kah sürgündeyim
Bir tutsak bir çelebiyim

bakmayın güldüğüme
sönmez bağrımda ateş
sanmayın ki mutluyum
doğmaz günüme güneş

Osman Söylemez

Unutma Treni

Tam unutuyorken her defasında seni
Tenim özler tenini
Seni düşünmekten her defasında kaçıyorum
Aşkı unutma trenini...
O kadar çok düşünüyorum ki bazen
Düşündüğümü bile unutuyorum
Şeni unutacağıma yine and içerken
İçimden bir ses; "Bir ömür daha sevsen" ...
Tam açacakken gözümü, tam unutacakken;
"Beş dakika daha!" diye avuturum kendimi
Her defasında ömrüme tam bir ışık belirirken
Yine en dipte, en karanlıkta bulurum kendimi...

Osman Söylemez

Unutulmaya değer mi?

Hayalin özlemim, hasretin sürgünüm
Acı verir! sensiz geçen her günüm
Ne yapsam da ben sensiz üzgünüm
Öylece ölüyorum, hadi gel! kara gülüm!

Hayalim yıkık, halim dökük
Belim çökük, boynum bükük
Hadi dön gel kara gülüm
Bu ömür sensiz bana zulüm

Bitmez derdik aşk maceramız
Simdi kanıyor aşk yaramız
Eski günleri nasıl da hatırlarız
Unutulmaya değer mi hatıralarımız

Osman Söylemez

Unutulmaz Kadın

Bir hüznün sarmış beni
Karanlık içinde karanlık gibi
Büyüyen bir sancı içimde
Dağ taş yarılar gibi
Alıp başımı gitsem
Uzayan yollar sürgün gibi
Yaşayıp gitsem de ben
Akan zaman zehir gibi...
Bırakıp gittiğinden beri
Kapımda ecel, başımda celladın
Çıkamaz dilimde unutulmaz adın
Hala düşlerimde sureti
Beni öldüren kadının
Ne yapsam da ben
Ben ona kırgınım o bana kızgın...
Unutulmuş umutlar sararmış takvimlerde
Mazi içimde saklı, acısı en derinimde
Kara bulutlar sarmış her yanı yine
Vedasız gittin diye bu şehirden...

Osman Söylemez

Usandım!

Usandım nefes almaktan, usandım sigara kokmaktan
Ecelim her an gelecekmiş gibi usandım korkmaktan
Usandım ben her acıyı içime sessizce atıp dolmaktan
Usandım ben eyy hayat! başka dileğim yok kurtulmaktan

Kurtar beni eyy ölüm! kurtar kahpe dünyadan
Biliyorum her anın yalan, biliyorum güzelliğin yalan
Usandım ben eyy hayat! bırakta ölüm alsın beni bu diyardan
Ne bırakabilirim ki çektiğim acılardan arda kalan

Osman Söylemez

Uzaktayım

Çok uzaklardayım! senden ve senin olan her şeyden
Kâhir acılar içinde ahir kadar sana uzağım
Mis kokulu güllerden kan kokusu kadar uzak
Bilinmez rüyalar içinde gerçeklerden çok uzaklardayım...
Uzaktayım! senden ve senin olan her şeyden
Bembeyaz teninden uzak kapkara bir bedendeyim
İnce ince yağın sevginden uzak acı feryadlar içindeyim
Beni benden alan gülüşünden uzak bir gözyaşı içindeyim
Ben herkes içinde kaybolmuş kadar senden uzağım...
Çok uzaklardayım senden ve seni yaşatan her şeyden
Ne seni yaşatır bu mevsimler ne de beni anlar dar sokaklar
Gündüze aşık geceler bile beni anlamadan ayrıldı sana olan deli sevdamdan
Ben senden çok uzak bir dünyadayım aşk için çok uzak...

Osman Söylemez

Vakti Gelmedi Mi?

Vakit gelmedi mi terk-i hazanın
Vakti gelmedi mi ayan-ı sabahın
Gelmedi mi fasl-ı gülün zamanı
Güneş sarmadı mı asumanı

Zaman geçmez acıtır yanarı
Kabuk tutmaz derin eder yararı
Toz eyler en bitimsiz cihanı
Toprak eder tüm alem-i insanı

Tek dostundur unutma yaradarı
Unut dünya malını bırak hizarı
Kork Allah'tan esirgeme duanı
O Rahman ki korur imana sarılanı

Osman Söylemez

Vazgeç!

Huzur bekleme insanı alemde
Fanidir en yüce bahtiyarı bile
O insan ki haindir! siler tek kalemde
Yaradana vardığında anlarsın! ama nafiye

Saadet bekleme bitimli cihanda
Mülküne aldanıpta celallik taslama
Batılın gözü malda hakikat imanda
Rabbinden gayrisına sırtını yaslama

Vazgeç artık dünya malından
Ne bedeninin yaren ne de sarıldığın kefen
Ne ruh kalır canda ne de meyva dalında
Bir rüzgara yıkılır kainat Sûr'a'dan esen

Osman Söylemez

Veda

Ne çaresiz veda bu böyle
Sonbaharda güneşi uğurlamak gibi
Bir papatyayı koparıp
Kuruyacağını bile bile koklamak gibi
Umutsuz bir annenin
Dermansız yavrusuna sarılması gibi
Ne çaresiz vedaymış bu böyle
Sonu belli bir filmi defalarca izlemek gibi...
Ne amansız veda bu böyle
Çift kişilik yaşıyorum hâla hayatı
İki bardak çay demliyorum sabahları
İki ekmek iki de poğaçaya alıyorum
Hâla zili çalıyorum açarsın diye kapıyı
Ne kahreden vedaymış bu böyle
Artık deliksiz dinliyorum o sevdiğin şarkıyı...
Ne denli vedaymış bu böyle
Ölümlü dünyada ölümsüz aşklar yaşıyorum
Bir yanım kayıp iken
Diğer yanıyla savaşıyorum
Uyumuyorum artık geceleri
Gündüzleri yaşayamıyorum
Ne biçim veda bu böyle
Artık saçlarını doyasıya okşayamıyorum...
Ne anlamsız veda bu böyle
Çaresiz sevdalarda çare arar oldum
Zifiride mum kibrit aramak gibi
İbresiz pusulada yol arar oldum
İnançsız gönülde dua etmek gibi
Zamansız vedalarda vuslat arar oldum
Laf anlamaz şımarık çocuklar gibi
Ne biçim veda bu böyle
Bir hoşçakalla saadetim gitti...

Osman Söylemez

Vuslat Bekler Yüreğim

Asi yağmurlara sönmez! köz yüreğim
Ayrılık acısı çeker! dinmez yüreğim
Her dem hasret tüter! yari bekler yüreğim
Vuslat yakındır! az daha bekle yüreğim...
Özlem türküsü dinler efkarlı yüreğim
Görmez yardan ötürü! kör yüreğim
Aşk ister, sevgi ister! saf yüreğim
Vuslat yakındır! az daha bekle yüreğim...
Acı çekmek zor! diren yüreğim
Aşk emek ister! sev yüreğim
Yar dönme de Rabb'ine dön yüreğim
Vuslat ölümdür! ölümü bekle yüreğim...

Osman Söylemez

Yakınımızın Uzağı

Kurutulmuş güller gibi
Atılmayı bekleriz
Unutulmuş romanlar gibi yakılmayı

Şehrin arka sokaları gibi
Tenhalarla doluyuz
Sokak çocuklarının tek sığınağı

Âşıklar köprüsü gibiyiz
Kâh vuslâtın telaşı
Kâh vedaların lâl tanığıyız

Biz aynı gecenin yıldızı
Aynı sabahın yolcusu
Aynı kaderin sonuyuz

Biz en yakınımızın
En uzağıyız
Aynı hayalin imkânsızıyız

Osman Söylemez

Yalan Hayat

Hayat bir yalandan ibaretti!
Yakıp geçti, kül etti!
Ömür bize yetmedi!
O da bizi terketti!

Neylesem günah olur!
Gönlüm günaha boğulur!
Ben her şeyi Allah'a bıraktım!
Belki acılar son bulur!

Osman Söylemez

Yanlış Adres

Aşk doğru yoldaydı
Yanlış olan adresti
Ne mesafeler engeldi bize
Ne de sarp yokuşlar
Bize göre değildi kestirme sevdalar

Osman Söylemez

Yeniden Sevemem

Bir yalana meyleder y¼rek
Kimliksiz s¼zlere inanır
G¼n¼l ağlar g¼zler g¼lerek
G¼neşsiz g¼nlere uyanır

Yeniden sevemem
Y¼rek y¼rekten utanır
Yeniden sevemem
Vuslat vedadan ağır

Bir Őiire hasret sevdalar
S¼ylenecek s¼z yoksa
Yağmurla gizlenir yaşlar
Silecek eller yoksa

Yeniden sevemem
¼m¼r ¼ok kısa
Yeniden sevemen
Kalp kırılmıősa

Osman S¼ylemez

Yenilgi

Kaybolmam, sana çıkıyor kalbimin tüm sokakları
Sensiz yaşayamam, kan ağlıyor sabahın şafakları
Ayrılık kokuyor, bağuluyor ta! şehrin en uzakları
Açsan kapıyı da kavuşsa gönül tutsakları

Boşver kırgınlığı iki ömrü bir yapalım
Savrulsun günler biz karanlığı yakalım
Bak bitti eylül, ekim; başlıyor yine kasım
Tez vakitte gel; yine üşüyor sol yanım

En derinime girmişken ne diye Kaçarsın
Sevdamı bir oyuncak, bir oyun mu sanarsın
Ben sende kalmışken, sen ellerde yaşarsın
Sarmayacaksan yaramı ne diye tuz basarsın

Amansız gel! ziyan olmasın emeklerim
Döner misin bilmem; bıraktığın gibi beklerim
Nefes kadar yakınsın, dokunamasa da ellerim
Seni başkasıyla göreceğime ölümü yeğlerim

Hadi gel kaçalım bu şehirden beraber
Düşlerde yaşayalım dünyadan bihaber
Hadi gel bu ayrılık ölümden beter
Bir gelsen; bu mutluluk bana bin ömür yeter

Eskimiş radyolarda eski şarkılar çalar
Cevapsız mektuplar halen adres arar
Eski resimlere baktım; gözlerin intihar
Mağlub oldum sana sevdiğim kadar

Osman Söylemez

Yetmez Bana!

Bir hoşakalla gidişin
Avutmaz beni asla
Bütün acıları bana bıraksan da
Eksik kalır inan bana...
Sadece keder yetmez bana
Biraz gözyaşı bırak masanın bir ucuna
Bütün gamı ve derdi bana bıraksan da
İnan ki yine de yetmez bana...
Unutmam deme bana yar
Unutursun beni, kayıp diyarlarda
Beni birbaşıma bıraksan da bu sonbaharda
İnan bana! yine de yetmez bana asla...
Bırak beni! gelme bana bir daha
Bırakta! sensiz kanasın gözüm yasla
Bin serzenişle benimle ayrılсан da
İnan ki! yine de yetmez bana asla...
Yetmez bana! inanki ne yapsan da
Az gelir! beni yakıp, yıksan da
Beni en derinimden yaralasan da
İnan ki! yetmez bana asla...

Osman Söylemez

Yine Gel

Sabahın ilk ışıklarıyla gel
Karanlık düşmeden gönlüme
Saçlarım ağırmadan gel
Güz gelmeden gir ömrüme

El sevdasına susamadan gel
Gönül yad etmesin hicranı
Cihana göz yummadan gel
Kaldıramam bir omür hüsrânı

Geçmişe hapsolmeden gel
Güneşi sönmesin istikbalin
Zamana bırakmadan gel
Boğuyor daldığım hayalin

Osman Söylemez

Yine!

Yine üzgünüm
Yine içimde hüzün
Yine içten içe sana küskünüm
Meçhul takvimlerde kaybolmuş dünüm ve bugünüm
Ve yine yaşıyorum, bitmiyor sürgünüm...
Gönül kundağımda doğan bir his besliyorum
Belirsizliklerle belirmiş suretlere bürünüyorum
Diyardan diyara savrulan rüzgar gibi
Zamansız ızdıraplarla sürünüyorum...
Derinimde kök salmış bir acı ile
Yine kararıyor günüm sen yoksun diye
Suskun bir fırtına esiyor sessizce
Bırakıp gittin diye beni öylece...
Yarım sevdalarla yarım kalple yaşıyorum
Bir yanım kayıp bir yanımla savaşıyorum
Alev misali feryatlarla yine yakınıyorum
Ne yapsam da dönmeyeceksin bunu biliyorum...

Osman Söylemez

Yok kimsem

Yok! kimsem yok! ölse mi ben?
Unuttu mu beni? beni terkeden!
Yaşasam mı? ölse mi ben?

Bırakın beni! beni yalnızlığa!
Öleyim ben! sızlaya sızlaya!
Ağıttım ben her dem ağlamaya!
Ağıttım ben seni anmaya!

Bırakın beni! bana bırakın!
Kimsesiz de olur hayat!
Yaşamadan da olur hayat!
Aşksız anlam taşımaz hayat!
Aşksız bırakma beni hayat!

Osman Söylemez

Yok Seveceğin

Seveceğin yoktu! ben de usandım
Bu aşkı ucuz kahramanlara sattım
Sevgi dolu aşk romanlarına değil
Sonu belli ucuz öykülere tıktım

Unutulmaz ömürlerden değil
Seni unutan gönüllere hapsettim
Kocaman vedalarla değil
Bir hoşçakalla seni kaybettim

Yanınca içim, sana ah ettim
Bir hüzne bir özleme ahzettim
Küçük aşkıma gözüme dağ ettim
Bu yüzden mi ömrümü zehrettim

Osman Söylemez

Yüreğim

Darlanma yüreğim
Sığınacak limanım yok
Bırakıp gitti sevdiğim
Haykırışım figanım çok
Bitti artık ömrüm
Sevmeye vaktim yok
Soldu bitti gençliğim
Ayrılıktan öte yol yok...
Tamir olmaz kırgınlığım
Acımın tarifi yok
Sana değil bu çılgılığım
Yarimin geleceği yok
Çok yandı canım
Bir an söneceği yok
Uğruna ölüp yandığım
Öldüğümünden haberi yok...

Osman Söylemez

Zehir Olsun!

Zehir olsun ruhuma benim!
Bitmesin benim dünya kederim!
Seni anmadan geçerse zaman!
Ateşlerde erisin benim bedenim!

Tutamaz seni ellerim!
Kan gibi akar terim!
Seni anmadan geçerse zaman!
Ben o gün kül olup biterim!

Osman Söylemez

Zifiri Aşk

İçimde ezelden kaybolmuş bir aşk
Unutulmamış acılardan doğan
En solumda yangınım olur
Boğulurum zifiri dumandan

Aylardan hazan günlerden pazar
Dışarda deli gibi yağmur yağar
Dolmuş gözlerimde yaşlar
Yüreğimden en derinime akar

Ne denli sevdaymış oysa
Yaprak dökerim Hazandan hazana
Giden bırakıp unutsa da
Kalan unutmazmış asla

Susma deli gönül anlat içinde ne varsa
Kalmasın içinde ne dert ne de tasa
Aşk, içinde ateş olup ruhunu yakarsa
Dökülür içinde seviden ne varsa ne yoksa

Osman Söylemez